உ

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - உ௱௰௬.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-புரசை.

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்கள்குமாரர்

இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897௵.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - ௨௱௰௬

காப்பு.

ஓடியதோர்தந்திமுகன்றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன்பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தாலஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன்யோகியோர்க்குங்
கூடியதோர்கமலைச்சிதம்பரத்தில்
குணமானசாலைதனைக்கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர்ஐம்புலனைமூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகணபதியேகாப்பு,

ஒன்றானபூரணமுமாறாதா
முரைத்ததற்குமேலாறுங்கொண்ணூற்றாறும்
பண்டானதீட்சைபதினொன்றும்ரெட்டி
பத்துடனேமுப்பத்திரண்டுதீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம்வாசிநேர்மை
யுறைப்பானசிவயோகம்பிராணயர்தான

நன்றானவாதத்தின்தீட்சையோடு
நலமானசவுக்காரத்திறவுகோலே,
திறவுகோல்முன்னுரைத்தநூல்கட்கெல்லாஞ்
செய்பாகங்கைபாகந்தீட்சைப்பாகம்
அறைகிறேன்சரிதையொடுகிரிசைமார்க்கம்
அப்பனேமுனிசித்தர்நூற்கட்கெல்லா
மறைபுகழாய்ச்சொன்னதெல்லாம்வெளியாய்ப்பாடி
மாட்டினேன்பூரணசூத்திரத்திற்காணும்
இறையளவுந்தப்பில்லைமறைப்பேரில்லை
இருநூற்றுப்பத்தாறுஇந்நூல்காணே, ௨

நூல்.

காணப்பாவிந்நூல்போலொருநூலில்லைக்
காசினியிலிந்நூலைக்கண்ணிற்காட்டார்
பூணப்பாவைம்பதுக்குள்பூநீர்வித்தை
பூட்டினேன்வயித்தியத்திற்புகழோமெத்த
காணப்பாவொருநூற்றைம்பதுக்குள்
நலமானசூட்சத்தைகாட்டினேன்பார்
பேணப்பாமுந்நூற்றில்கர்மதர்மம்
பேசினேன்தீட்சைவிதியிருநூற்றுள்ளே. ௧
உள்ளானபூசைவிதியிருநூறும்
உத்தமனேமுந்நூற்றிலசேர்த்தாங்கள்

விள்ளவே ஆயிரத்திருநூற்றுள்ளே
விளக்கினேன்கருவெல்லாம்வெளியாய்ப்போச்சு
எள்ளளவுக்கப்பில்லைமறைப்போவில்லை
யெய்துமென்றகருவெல்லாமிதிலேயெய்துங்
கள்ளடாகள்ளருக்குவிந்தநூலைக்
காட்டாதேபஞ்சிரண்டுங்காத்தாலீயே. ௪

ஆறுகாரம்.

ஈவதுதானொருக்குசிவயோகிக்கு
இகத்திலுள்ளமாண்பருக்குஈய்ந்தாயானால்
நோய்மிகுந்துசாவாரேசொன்னேன்மைந்தா
நுண்மையாய்மனதில்வைத்துநுணுக்கங்கண்டு
தாய்பதத்தைப்பூசித்துக்கற்பங்கொண்டு
சமாதிக்குளிருந்துனைத்துத்தலைவனாகி
நீமலைமேலேறிவிடுலோகத்துள்ளே
நின்றுக்காற்கொல்லுமடாநிசஞ்சொன்னேனே. ௫

மூலாதாரம்.

நிசமானபூரணத்தைச்சொல்லக்கேளு
நின்மலத்தாயென்றனுக்குவுபதேசித்தாள்
வசமானஅடிமூலங்கணேசர்கோயில்
வட்டமாமைங்கோணந்திரிகோணத்தில்
எசமானகணேசரொடுவல்லபையுங்கூட்டி
யிருக்குமட ஓங்கிலீயுமென்று

வசமான அச்சிவாகணபதிதேவாவென்று
வாழ்த்தடா குண்டலித்தாய்வணங்குந்தானே. ௬
வணங்குவதுக்கிப்படி நீசக்கரத்தை
வரிசையாய்க்கிறியேயட்சரங்கள்
பிணங்காமல் ஈங்காரம்நடுவேயிட்டு
பேரானகோணமைந்திலேந்துமிட்டு
இணங்கவே தூபனைவேத்யத்தோடு
இலட்சமுருவேற்றிடக்குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான்பிரகாசிக்குங்
கயிலாயப்பாகதியைக்காட்டுந்தானே. ௭

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுநாற்கோணமதன்மேலப்பா
சருதுவதுவிருகோணமுக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனொடுசாஸ்வதியுஞ்சேர
புகலுவேன்நங்மங்ஸ்ரீமஐய்அங்பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுருவேற்றுதற்குக்
குறிசொல்வேன்நாற்கோணம்நாலெழுத்துமிட்டு
நீட்டுவதுவிந்துவிலேஅங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்கமுகதியாமே. ௮

மணிபூரகம்.

முத்தியாம்பிறைநடுவேமுக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாமகாரமொடுஉகாரமிட்டு

பத்தியாம்ஓங்காரம்ஸ்ரீங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்ணமூர்த்தியென்றேபகர்ந்துசேவி
சத்தியாமட்சரங்கள்நடுவேவையிட்டு
சாற்றுவாய்லட்சமுருந்தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும்மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்தில்சேர்க்குந்தானே. சஉ

அனாகதம்.

சேர்க்கின்றமுக்கோணமுருத்திரமூர்த்தி
திகழனஅறுகோணமுன்னேயிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துவைநடுவேவையிட்டு
அளவானசிகாரமொடுயகாரமிட்டு
பார்க்கின்றஸ்ரீங்காரஓங்காரந்தான்
பார்க்கின்றவகாரமொடுகிலியுங்கூட்டி
தீர்க்கின்றருத்திரதேவாவென்று
செபிக்கவேவாசியதுயேறும்பாரே. சங

விசுத்தி,

பாரடாலட்சமுருவேற்றினால்
பகருமறுகோணமதில்விந்துவிட்டுச்
சேரடாவகாரமொடுஓங்காரந்தான்
சிறப்பானஸ்ரீங்காரஞ்சிவாயநமவென்று
தீரடாமயேசுரதேசுரவாவென்று
செபித்திடுவாயிலட்சமுருதிறமாய்த்தானே

ஆடாவுனக்கீடுவாசிசித்தி
யாறெழுத்துமறுகோணத்தறைந்திட்டேனே. ௰௪

ஆக்கினை.

அறைந்திட்டமூன்றெழுத்துநடுவேபோடு
அருளானசதாசிவத்தினருளைப்பாரு
விறைந்திட்டவிந்துவிட்டுநடுவேகேளு
விதமானவைங்கோணமுக்கோணந்தான்
உறைந்திட்டசோடசந்தானைந்துங்கூட்டி
யுறவானஅங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்டசதாசிவதேவாயாவென்று
பகருவேணிலட்சமுருபரிந்துநோக்கே. ௰௫
நோக்கடாவைங்கோணமைந்துமிட்டு
நாணுக்கமடாவிந்துவுக்குள்முக்கோணத்தில்
ஆக்கடாஅம்அங்கிஷஐம்ஓமென்று
அப்பனேஸ்ரீங்காரமிட்டுச்சேவி
மூக்கடாபாயாதுவாசிதாறு
முக்யமடாமேல்மூலத்தூணிப்பாரு
நக்கடா அமுர்தமதுகீழேபாயும்
கலமானகீழாறுநவின்றிட்டேனே. ௰௬

மேலாதாரம்.

அக்கினிமண்டலம்.

ஏதென்றவாதாரமேலேயாறு
யிபம்புதிறேனன்றுகவியல்பாய்த்தானே

தேயென்றசதாசிவத்தின்மேலேசேரு
தீயானமண்டலந்தான்திரிகோணமாகி
வாயென்றமண்டலத்தில்திரிகோணத்துள்
வைத்திடுவாயகாரமொடுசவ்வுந்தானே
தாயென்றமலமறுக்குமக்கினிமண்டலத்திற்
கண்டிப்புவாற்றாவிடுங்கனலிற்றானே. ௰௪

கனலிலேவாயுவந்துபுக்கிற்றானாற்
கண்டிறந்துவமுர்தமதுகனிந்துபாயும்
புனலானவமுர்தமுண்டால்காயமீறும்
போச்சுதடாகணையுர்ப்புதமையாச்சு
அனலிலேவெந்ததொருபாண்டந்தானு
மனையமோநீருக்குவாதேபோலப்பா
நினைவிலேயித்தியானமூட்டிமூட்டி
நிச்சயமாய்சமாதிக்குள்நிலைக்குந்தானே. ௰௫

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவழற்குளண்டலைத்தாக்கப்பால்
கோணசூரியமண்டலத்தைத்தக்கேளு
நிலையானவிந்துவடாஉகாரமிட்டு
செபித்திடுவாய்சூரியனேகோடிகாந்தி
மலையாமல்வையுவதிறசேர்ந்தகாணல்
மைந்தனேயவனுடலிற்பிரகாசந்தைக்
கலையானசூரியனைப்போல்நேசக்
கல்பிஷங்களில்லையில்லைக்காணுங்காணே. ௰௬

பூரணசூத்திரம்.

சந்திரமண்டலம்.

காணுகின்றசூரியமண்டலத்துக்கப்பால்
கலைமதியாஞ்சந்திரமண்டலத்தைச்சேரு
தோணுகின்றசோதியடாமௌனவீடு
சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன்அங்கென்றாணு
பேணியேசெபிக்கிடவேசோதிகோடி
பிரகாசமாயிருக்கும்பெருமைபேசார்
ஆணவங்களற்றகடாஅரூபரூபம்
அக்ஷரங்களற்றவிடமறையநேரே. ௰௭
கேளப்பாஓங்காரமதைமேல்நிற்குங்
கெடியானவங்கம்மூன்றெழுத்துமீதில்
நாளப்பாபஞ்சகர்த்தாவோரீதில்
நலமானஆகமஞ்சிகளையுமீதில்
வேளப்பாவென்றுதியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவியெல்லாமற்றுப்போச்சு
சூளப்பாபிறவியுமில்லையாச்சு
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லப்போமோ ௰௮

ஏகாட்சரம்.

போமென்றபூரணமுமிதுவேயாச்சுப்
பூரணமாஞ்சூட்சத்தைப்புகலக்கேளு
தாமமாறஆகாயத்தில்உகாரமிட்டு
தணிந்தநின்றஓங்காரஞ்சுற்றிக்கட்டி

வாவென்றகிங்கிலீமகாரமிட்டு
மகாரத்தின்மேலேறி உகாரத்துள்ளே
ஊவென்றறீங்காரநடுவேயிட்டு
யுயாவேகுசமிட்டுசிங்கிலங்கே. ௰௬
வங்கென்று இருபுறமும்வைக்கராரானல்
மைந்தனேசூக்ஷமதூலசூக்ஷம்
பங்கென்றபூரணமுமிதுவேயாச்சு
பாருகின்றமந்திரமுமிதுவேயாச்சு
தங்குமோட்டாக்ஷரமுமிதுவேயாச்சு
கருவானஎட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு
அஞ்சுபஞ்சாக்ஷரமுமிதுவேயாச்சு
ஆதியென்றஓரெழுத்துமிதற்குள்ளாச்சே. ()
ஆச்சடாதசதீக்ஷையிதனுக்குள்ளே
அண்டசராசரங்களெல்லாமிதனுக்குள்ளே
பேச்சடாவென்றநில்லையிதனையல்லோ
பெரியோர்கள்குறையாமல்மறைத்தாரையா
வாச்சடா ஐம்பூதமிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவுமிதனுக்குள்ளே
காச்சடா அண்டமொடுபுவனமெல்லாம்
கலந்துநிறைந்ததனிதங்கண்டுகொள்ளே. ௨௧
கண்டுகொள்ளுநீயெழுத்தைக்கற்றுவிட்டில்
காணப்பாபதிற்றடேனைந்மாடங்

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாதாரத்தில்
கர்மாந்தீவினைகள்காணாதோடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாதாரத்தில்
கட்டாகவெந்துடனேவாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப்பெரியோரெல்லாங்
கட்டினார்நூல்தோறுங்காணாதென்றே. ௨௨

காணாதானுமல்லப்பெண்ணுமல்ல
கருதிப்பாரலியுமல்லகருதிச்சொல்லத்
தோணாதவுருவன்றுமருபாருபந்
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லிவிட்டேன்
கோணாமல்நின்றவரேகுருநவக்கணைபார்
குருக்காணானைகண்டகுருடாகு
மாணாதாதீட்சையாற
மப்புறத்தில்நின்றதொருஆகஞ்சொன்னேன். ௨௩

ஆறாறுபன்னிரண்டுகலையுஞ்சொல்லி
மதில்நிற்குமட்சரஞ்சக்கரமுஞ்சொல்லி
ஏறுவாசியாவதற்றஞ்சொல்லி
ரேகாட்சரபூரணமுமுடிக்குக்காட்டி
கூறுகைநனைச்சொல்லாதகூறினேன்யான்
கூற்றனிறவிடங்காண்குறித்துப்பாரு
தேறுநேயனுக்குத்தேறுஞ்சரணஞ்
சிவசிவபூரணத்தின்றிறந்தன்காணே. ௨௪

சிவதீட்சை பதினொன்றின்விபரம்.

க-௨-தீட்சை.

திரமானதீட்சையதுவிழியதாகச்
செபபுகிறேன்சிவதீட்சைபதினொன்றுந்தான்
கறவாதேகறந்ததொருபாலபோலாப்பா
காசினியோர்பிழைக்கவென்றுகருணைச்சொன்னேன்
மறவாதேநீகேளு அம் உம் சிம் வம் யம் ஓமென்று
வளர்த்துவாமுதற்றீட்சைமருவிக்காணும்
நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயவென்று
நிகழ்த்துவாயிரண்டானதீட்சைநேரே. ௨௫

௩-௪-தீட்சை.

நேரானமூன்றுந்தீட்சைகேளு
நிச்சயமாய்உம்அம்சிவசிவாயவென்று
வேரானஓமென்றுசெபித்தாயானால்
வெற்றியடாமூன்றானதீட்சையாச்சு
பாராநாலானதீட்சைகேளு
பகருவேன்சிவாயநம ஓம் ஐயென்று
சீராகச்செபித்திடுவாயைந்தாந்தீட்சை
செப்புகிறேனென்றுகதத்தெளிந்துகொள்ளே. ௨௬

ரு-௬-எ-தீட்சை.

தெளிவாகவைந்தானதீட்சைகேளு
சிவசிவா அவ்வும் உவ்வும் சவ்வும்ஓம்என்று

நளினமாயாருணதீட்சைகேளு
நவிலுகிறேனவ்வும்உவ்வும்நமசிவாயா
குளிர்வாகஓம்என்றுசெபித்தாயானால்
கூறுவேனேழானதீட்சைமார்க்கம்
எளிதாக்கிலீயநமசிவாய அவ்வும்ஓமென்றே
யேற்றுவாயெட்டானதீட்சையெண்ணே. ௨௭

௮. ௯ - தீட்சை.

எண்ணவே ஓம் ஐயும் சிவ அங்கிஷாயா
யென்றுநாள்செபித்திடுவாயெட்டாந்தீட்சை
பண்ணவேயொன்பதாந்தீட்சைகேளு
பரிவானசிவாயநமஅம் உம் ஓமென்று
உண்ணியேயோதிடவேபத்தாந்தீட்சை
யுரைத்திடுவாய்பதினொன்றாந்தீட்சையோத
நண்ணவேமுன்பவனைவதீட்சை
காட்டினேன்பூரணத்தைநயந்துபாரே. ௨௮

ஆதாரம்பனிரண்டின்தீட்சைவிபரம்.

பாரப்பாதீட்சையதுபதினொன்றாந்தான்
பரிவானஆதாரமபனிரண்டுக்கும்
நேரப்பாவொவ்வொன்றுக்கொன்றேதீட்சை
நிறுத்தியேயாதாரம்நிலைத்துப்பாரு
சீரப்பாபன்னிரண்டுக்கொன்றேதீட்சை
செப்பினேன்பூரணத்திற்செப்பினேன்யான்

ஆப்பா திட்சையென்றக்கா தாமென்று
ஆறொடொன்று திட்சையென்றழுத்திப்பரே. ( )
சத்திதிட்சைபதினொன்றின் விபரம்.

க-உ-௩-வாலைதிட்சை.

அழுத்தமாய்ச்சத்தியுட திட்சைபதினொன்று
மறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம் ஓமென்று
வழுத்தவே வாலையுட திட்சையாச்சு
வரிசையாயிரண்டான திட்சைகேளு
பழுத்ததொரு யம் ரம் அம் உம் மம ஓமென்று
பரிவாகவே திடவேபலிக்குஞ்சித்தி.
எழுத்தாகுமூன்றான திட்சைகேளு
ஈம் ஓம் அம் உம் பம் என்றிகணையோதே. ௫௰

௪-௫-௬-௭-திட்சை.

ஓதவேநாலான திட்சைகேளு
உம் மம் அம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றோது
தீமையைந்தான திட்சைகேளு
கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயென்று கிருபையாக
வேதமாய் ஆறான திட்சைகேளு
விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விதமாய்த்தானே
நீதமாயேழான திட்சைகேளு
நிலைத்ததொரு ஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுமென்றே. ௫௧

௮ ௯.௰-தீட்சை.

என்றுநீபெட்டானதீட்சைகேளு
வியம்புவாய்சவ்வும்மவ்வும்ஓமென்று
நன்றுநீயொன்பதாநதீட்சைகேளு
நம் மம் சிம் வம் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே
பொன்றுநீபத்தானதீட்சைகேளு
உம் மம் சம் ஏம் ஓமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தானேதவிதீட்சை
திறமாகதேவிபத்துந்தெளிந்துபாரே. ௩௨

௰௧-தீட்சை.

பாரென்றேன்பதினொன்றாந்தீட்சைகேளு
பகருவேன் ஓம் றீம சம மம் என்றேதான்
பூவென்றபூரணமாமேகதீட்சை
பூட்டினேனுதாரதீட்சையுள்ளே
நேரென்றேன்பூரணமாம்வாலைதீட்சை
நிகழ்த்தினேன்கண்டுகொள்ளுநிசமதாகத்
தீரென்றேன்தீட்சைபத்துமாதாரதன்
திறமாகவொன்றுக்குவருடமொன்றே. ௩௩

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.

வருடமாந்தசவருடமாறுசெய்வார்
மைந்தனேசித்தரோடுமுனிவர்செய்வார்
பரிஷமாயுலகத்திலுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்களுரைக்கமாட்டார்

துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்காணாது
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்காணாது
புருஷமாய்கோர்வை நூலகிட்டாவிட்டால்
போக்கென்ன வாசையென்னபொய்யதாமே, ௧௪

நூலின்மகத்துவம்.

பொய்யாமலிருக்கவென்று விந்நூல்வேணும்
புகலரியதீட்சைக்குழியோகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைகள் வாததீட்சைக்
கருவானமறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே வெளிதபாக
வெளியாமலெடுத்துரைத்தே னுண்மையாமே. ()

நூலின்மார்க்கம்.

உண்மையாமிந்நூலதான்கிட்டாத்தோஷம்
உலகத்தின்மானிடர்களுளரிப்போனார்
தண்மையில்லாவிந்நூல்யார் கொடுக்கப்போரார்
சாத்திரந்தாமெத்தவுண்டு சமுசயந்தீராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினர்வெளியாகவென்றுமூலர்
அண்மையாய்க்கிழித்தாரோ ஐயோவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆதங்கேளே. ௧௬

உ

சாபவரலாறு.

ஆகமங்கள்யாவுமுன்னே நவசித்தாதி
யதின்பிறகுநவகோடிகோடாகோடி
பாகமுடனுச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
பரயசிவன்சாபமிட்டப் பலித்தார்காண்
வேகமாய்சாபமிட்டோம்வாமத்துக்கு
மியல்லானவட்சரங்கள் திட்சைமார்க்கம்
போகமாயுயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டதனாலநூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போ
னாசித்தி. (ச்சே
போச்சுதென்றலையாமல சிவனுத்தாரம்
பூட்டியேகேட்டுநா னிந்நூலில்
ஆச்சுதென்றுமறைத்திகெல்லா மருளிச்செய்தே
னாகாசாபங்கள்நிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்றுபோகாமல் முறைதப்பாமல்
முன்னேதோபின்னேதோவென்றெண்ணாமல்
காச்சுதென்றுகாச்சிவிட்டேனுலகத்துள்ளே
கண்டவர்க்கிந்நூல்சித்தி முத்தியென்னே. ௩அ

நூலியாமை,

முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகோடி
முக்யமிதுசித்தருக்குக்காட்டொணாது

சத்திபிதுசம்புவிது வொன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற்கெல்லாந்தானை குருநூலப்பா
எத்திறார்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
ஏத்திறல்தீட்சைதானெளிதிலாகும்
புத்தியுடனிந்நூல்தானோர்க்குங்கிட்டாய்
புண்ணியர்க்கேஇதுகிடைக்கும் பொருளப்பாரே.

சாபநிவர்த்தி.

பொருளானசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
பூட்டினேன்சாபமது பொய்யாய்ப்போக
அருளானசிவாசநம அம்உம்என்று
அப்பனேஇம்கிலீம் ஸ்ரீம் ஓமசிமென்று
மருளாமல்சம்மம்யம்ஓம்என்றேதான்
மாட்டுவாயிலட்ச மருவேறிற்றால்
இருளானசாபங்கள்நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச்சொல்லிவிட்டே னியம்பக்காணே. ௨௰

வயிரவர்தியானம்,

இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
இயல்பாகயம்கம்சம்ஷம்சிவவென்றேதான்
சயம்பாகஷங்வங்முங்கென்று
சாத்தியமாம்வயிரவதிருமந்தானே
நயம்பெறவேயென்கோணமிட்டுத்திரு
நாட்டுவாய்வஸ்துவை[illegible]றேவோதிவைத்து

செயம்பெறவே பூசைசெய்ய வடமாலைசாத்தி
சித்திக்குஞ்செய்தொழில்கள் திறமாய்த்தானே. ()

சுப்ரமண்யர் தியானம்,

திறமாகசுப்ரமண்யர் செபத்தைக்கேளு
செயமாகுமெங்களுட குருநாதனப்பா
அறமாகஅய் உம் ஓம் ஸ்ரீம் யீம் சப்வம் சரவணபவ தேவா
அறுமுகவாசிவசுப்ரமண்யநமாவென்று [யா
உறவான அறுகோணம் நடுவேவிந்து
உத்தமனேவிருத்தமொன்றுவாசல்நாலு
திறமானநாலவாசல் வீரபாகுதேவா
நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே. சஉ

அகஸ்தியர்தியானம்.

பூசிப்பாய்பரனமொடு சத்திவைத்துப்
புகழானசாதிபுஷ்பமபுழுகுபூரம்
ஆசிப்பாய்சுப்ரமண்யா சித்தியாகு
மப்பனேகேட்டதெல்லாமருளிச்செய்வார்
நேசிப்பாயென்னுடையதியானந்தன்னை
நினைந்திடவேசித்திவந்துநிலைக்கும்பாரு
வாசிப்பாய்ஓம்சிம்வம் அய் உம் மம் தான்
மகத்தான அகத்தீசர்வென்றுகூறே. சங

பிராணயம்.

கூறிடுவாயென்குருவேநந்தியென்று
கோணமுமாமுக்கோணஞ் சுழினைமீது

ஏறுவாய்பிராணயம்வாசியேறும்
இடகலையாஞ்சந்திரனி லேறுயேறு
பேறுபெறவேண்டிலறுலட்சந்திரு
பிராணயஞ்சித்தியடாயோகசித்தி
ஆறுடனேயாறுதும்பன்னிரண்டும்
அப்பனேபூரணத்திலடங்கிப்போமே, சச

தூலநிலையாமை,

அடங்கினலாறுகலம்வெளியாய்க்காணு
மதீதமென்றமேலறுபூரணமுந்தோன்றும்
துடங்கினல்சிவயோகந்துடங்கவேணும்
துரியாதீதந்தனிலேநிற்கவேணும்
நடங்கினல்கூடுவிட்டுச்சீவன்போனல்
நோக்கினதிறபிறக்குமென்றுசொன்னார்முன்னே (ர்
அடங்கினலொன்றுமில்லைவருவதேது
அச்சடதைவாழ்விக்காலவேனசித்தன். சரு

பிறவிவருதல்.

சித்தனைப்பிறப்பதுதானென்றக்கால்
செகத்திலேகேடியிலேயொருவனுண்டு
உத்தகொருவிட்டகூறை யென்பதென்ன
வுதித்தகலையெந்நோமுண்ணிப்பாரு
பெற்றபேறெப்படிக்காண்வந்ததானல்
பிராணனல்லோபூரணத்திற்சேர்ந்ததாலே

மூத்தனையெடுத்தசடஞ்சித்தியாறு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறைமையப்பாரே.()

கற்பமுண்ணுமுறைமை.

முறையாகக்கற்பங்களைச்சொல்லக்கேளு
மூகண்டலேகியமும் அயக்காந்தந்தான்
துறையாகவாறுகளையுங் கழற்றுமுன்போ
துரிதமாய்க்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நிறையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
நேமமாய்க்கொண்டபின்பு கடுக்காய்கொள்ளு
அறையாமலதின்பிறகு மிளகுகொள்ளு (ள்ளே
அதின்பிறகு கொங்கணர்சொல் முறையைக்கொ

வல்லாரைவிபரம்.

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறையைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கற்பேற்றிப் பயிரேசெய்து
விள்ளுகிறேனிதையெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மைபெறக்கழுவியே நிழலிற்போடு
உள்ளுறவேயுலர்ந்தபின்பு யிடித்துத்தூளா
யுத்தமனேபுதுக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தெள்ளுறவேகாடியிலே தின்னவேணுஞ்
செப்புகிறேன்காடியைச்செய்கையென்னே.()

காடிவைப்பு.

என்னவேகருங்குருணை நெல்லைக்குத்தி
யியலாகபுதுப்பானைதனிற்சமைத்து

வன்னமாய்ச்சுத்தசலமதனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான்வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யிலிலேதினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மறுபானைபகுந்துமூடி
மூன்னுள்ளபாண்டத்தையனலிற்காச்சி
முறையாகவதிலிட்டு சுத்தசலம்வாரே. ௪௯

காடிமகத்துவம்.

செலம்வார்த்துப்பினனுமதைசாடியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டலத்துக்கொருசோறாக
நலமாகவெவ்வேறே பகுந்துகாச்சி
நாட்டியேவெய்யிலிலேவைத்து ஆறுமாதம்
பெலமானகாடியிதுவல்லாரைக்குப்
பேசரிதேயிக்கருவைப்பெரியோர்சொல்லார்
அலையாமல்வல்லாரைச்சூரணத்தை
யழகானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளே. ௫௰

கொள்ளடாசமாதியிலேயிருக்கும்போது
கூறுதப்பூசிதத்திட்டைசேயோகி
விள்ளடாவெயிலுடனேகாற்றுமாகா
மேனியதுவுலவாகாகிலேசமாகா
தள்ளடாவெண்ணெய்சுண்ணம்கடுகுவுள்ளி
காரணியிலபெண்மாய்கைசற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாதுகஞ்சாவாகா
காசினியின்மீன்இறைச்சியாகாநீக்கே. ௫௧

அடக்கம்.
நீக்குவதுபுளியோடிலையுமுப்பும்
நிலையானவுறக்கமொடுகோபமாகா
தூக்குவதுசுணையாகாபொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றாய்ப்புத்தியொன்றாய்த்
தாக்கவருமாய்கையெல்லாமடித்துத்தள்ளு
சதாசிந்தம்பூரணத்திலகலாமல்நில்லு
போக்குவதுபாகதையேநீபோக்கினுக்கால
புகழானசிவயோகம்புனிதமாமே. ருஉ

யோகநித்திரை.
புனிதமாயுறங்கவென்றால்லக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப்பூரணத்தைநோக்கி
யனிதமாய்க்கேசரத்தில்பணத்தைவைத்து
அப்பனேலாடத்தேதூங்கவேணும்
மனிதனைப்பிறந்தக்கால்சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவயோகவாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப்பிறவோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள்செகத்திற்றானே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியபாகம்,
செனிடாமல்கற்பங்கள்கொள்ளும்போது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ்சீரகம்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய்கிறாம்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவினெய்பால்

துணியான சருக்கரை தேன்வா குருவையரிசி
சதுரான தூதுவளை புளியாரை யோடு
கனியான சிறுகீரை சிறுபயறுமாகுங்
கட்டியதோர் நற்பாகுங் கொறுக்கையாமே. ௫௪

கடுக்காய்க்கற்பம்.

ஆகுமேகற்பூரச்சிலையின் சுண்ணம்
அண்டமொடுகலநாருந் தங்கச்சுண்ணம்
வாகுடனேயான்சொன்னேன் மற்றொன்றுமாகா
வகையாக இந்தமுறை கற்பங்கொள்ளு
மோகமாய்க் கடுக்காயின் முறையைக்கேளு
முயலவாகச் செங்கடுக்காய் பொற்காய்வாங்கி
பாகமாயிடித்ததனைச் சூரணித்துப்
பாச்சுதற்குசிறந்தோண்டெண்ணெய்வாங்கே. ௫௫

நயனக்குறி.

எண்ணெயதுவுழக்கடா பொடிநாழி
யியல்பாகவிட்டதனையே போற்கிண்டி
கண்ணொளிபீங்கானில் பதனம்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவு கொள்ளு
விண்ணதனை நித்தநித்தங் கண்ணோட்டம்பார்
வெளிநிற்குஞ் சுழினையிலே வாசியேறுங்
கண்ணதனை முறுக்கியேறப்பாரு
கபாலத்தில் அமுர்தமது கனிந்துபாயும். ௫௬

கற்பசுற்றி.

பாயுமேசுழிமுனைதனைத்திறப்பதற்குப்
பகருகிறேன்கற்பமொன்றுபரிவாய்த்தானே
சாயுமேகரிசாலைச்சாறுநாழி
கருதியநேர்நெய்நாழிகலந்துகாச்சி
வாயுமேமெழுகுபதந்தன்னிலேதான்
வடித்துவைத்துக்கைப்பெருவிரலிற்றட்டிப்
பாயுமேயுண்ணாக்கிற்புரளவைத்துப்
பழுதவேகபமெல்லாமற்றுப்போமே. ௫௭

மூலசுத்தி.

அற்றுவிடும்இரண்டுவிரல்வாயிலோட்டம்
மலமானகபமெல்லாமறுக்கக்கு
மற்றுமினிமூலத்தின்சுத்திகேளு
வாகானகுமரிச்சாற்றிற்றோரெண்ணெய்
யுற்றதனைமூன்றுபோலெக்காச்சிக்கொண்டு
வடிவாகநிவிரலிலேதோய்த்துக்கொண்டு
சுற்றிவிடுமூலத்தின்மலமெல்லாந்தான்
சுத்தமாகக்கீழ்நோக்குஞ்சுத்தியாமே. ௫௮

குறி—மிளகுகற்பம்.

சுத்தியாயிருநோமாட்டபாரு
சுழிதிறக்கும்பூரணத்திற்செலுக்கிப்போமே.
பத்தியாய்முர்த்தக்கடிந்துபாயும்
பாவிகட்குஇக்குருவைப்பகரலாமோ

வெற்றியாமிளகினுடகற்பங்கொள்ள
விபரமதைச்சொல்லுகிறேன்விரித்துநன்றாய்ச்
சித்திரங்கள்மிளகாய்த்தெரிந்தெடுத்துச்
சிறப்பானவமூரிகளைத்தேக்காய்வித்தால். ருசு

மிளகுசுத்தி - மூகண்டம்.

வித்தாமேமூரிதன்னைச்செவியவைத்து
விதமாக்ஐயைந்தாய்த்தினமுமேற்று
மூத்தானவமூரியுடன்கொள்ளும்போது
மூக்யமாய்நாறுக்குமதிகம்வேண்டாம்
சொத்தானஉஷ்டணைத்தான்மிஞ்சிற்றானால்
கூறிவொருபடியாகுஞ்சலத்திலுள்ளே
சித்தானஅறுகின்கீர்ப்பிடிசாறென்று
சொல்லுகிறேன்மிளகுதானிருபத்தைந்தேதாய்

மூகண்டமகத்துவம்,

அஞ்சாமற்கயந்துகானுழக்கேயானை
வெப்பமேபசுவெண்ணெய்பாகளவுபோட்டு
மிஞ்சாமற்கொண்டிடவேவெப்புத்தீரும்
விருவானதெயமுமிதுமெத்தநன்று
கஞ்சுண்டசியானதாகற்பங்கொண்டு
கதநேர்சமுடமீதாரிக்கப்பம்
பஞ்சகணபதிமூலாக்கிட்பா
பார்த்துக்கால்வித்தபெருமையகொண்ணதே.

மருகற்பம்.

ஒன்றான அயக்காந்தங்கொண்டபின்பு
　　வுத்தமனே யறுசுவையுஞ் சுழற்றிப்போடு
கன்றானவல்லாரை கடுக்காயோடு
　　கனமானமிளகோடு மருகற்பங்கொள்
நன்றான சட்டமுனி சொன்னமார்க்கம்
　　நலமாகக்கொண்டுவிட காயசித்தி
விண்டானகெவுனசித்தி யோகசித்தி
　　வேண்டியவட்டாங்க சித்தியாமே. சுஉ

கற்பமுண்ணுமுன்பக்குவம்.

ஆமென்றமூலியெல்லாங் கறுப்பேற்றிக்கொள்
　　அப்பனே உன்றிரேகம்பெலத்துப்போச்சு
ஓமென்றகற்பங்களுண்ணும்போது
　　வுடலிலேநோய்வந்தால் மூன்றுநாள்ளே
தாமென்றசெந்தூரம்வேகியங்கள்
　　தப்பாமற்செய்துவைத்துப்பின்னேகற்பம்
நாமென்றநோய்கள்வந்தால் செந்தூரத்தை
　　நாட்டிடவேநோய்திரும்நன்மையாமே. சுங

கற்பமுண்ணக்காலம்.

நளினமாய்க்கற்பங்கள் கொள்வதற்கு
　　நலமானகாலத்தைச் சொல்லக்கேளு
தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாக
　　திறமானவறுசுவையுஞ் சுழற்றிப்போடு

சருவானவல்லாரைத்தொடுத்துக்கொள்ளு
சுகமானகடுக்காய்தானே ஆனிமாசம்
அழியாமலானியிலேமிளகுகொள்ளு
அப்பனேயுகையத்திற்சரீரசுத்தி
யொளியாமல்கட்டளையைமுகிந்துக்கொண்டு
வுகையாதிமூன்றுக்குங்கற்பந்தின்னே. ௩௪

பத்தியமுண்ணுங்காலம்—கலி.

கற்பந்தான்தின்பதற்குமுன்றேமுக்கால்
கடந்தபின்புபத்தியங்கொள்ளகனலேறுது
உற்பனமாங்கற்பத்தைச்சூரியனிற்கொள்ளு
உண்பதுவுமுறங்குவதுமொன்றேயார்க்கும்
நற்புடனேபூசைசெய்வார்காலமூன்றும்
நாளொன்றுக்கிருநேரநாட்டம்பாரு
சொற்பமென்றபெண்ணாசைவிட்டாலுங்காண்
சுகமானசயத்தில்பயந்தான்வந்தே. ௩௫

சயனமாய்கை—வாசிகுறி.

வந்துதான்மருவிடவேவிந்துவீழு
மகத்தானதபமெல்லாமழிந்துபோகும்
கொந்துதானழியாமல்நினைவாய்த்தூங்கு
குறியானபுருவமையங்குறியைப்பாரு
வெந்துதான்போகுமடாமூலத்தீதான்
மேற்கொண்டால்மாயையெல்லாம்வெளியுமாகும்

உந்தித்தான்பசியாமலிருக்கவென்று
னுறைப்பானவாசிதொண்டுவமூர்த்தமுன்னே. ௬௬

கற்பமுன்னை — அறிவு.

உண்ணுவதுசாதகமாய்த்தள்ளேனு
முற்றஅறுசுவையதனைநீக்கேனும்
பண்ணுவதுசிவயோகம்பண்ணேனும்
பார்வதியுஞ்சிவனுடையதிட்சையேனும்
எண்ணுவதுமிதுக்கிளைமாமிகநால்வேனு
பிறவாமலிருக்கவென்றுல்கற்பம்வேனும்
கண்ணுவதுகற்பமுன்னைப்பாத்திரங்கள்
காந்தத்தினருமைதனைக்காட்டுறேனே. ௬௭

காந்தபாத்திரப்பெருமை.

காட்டுகிறேன்காந்தமதுமுன்றாய்றுள்ளே
கலந்துனைத்தபடியுருக்கிக்கருவில்வாரு
மூட்டுகிறேன்கின்னியைப்போல்வார்த்துக்கொண்டு
முனையானகின்னியிலேபாலைவார்த்தால
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியதுமேலேநிற்கு
மப்பனேகாந்தத்தினதிசயபாரு
நாட்டுகிறேன்தயிர்போலமந்தப்பாலை
நலமாகக்கொண்டிடவேநோய்நாடாதென்னே. ௬௮
நாடாதகின்னியிலேகற்பமுண்ணு
நலமானவமுதுண்ணுபாலுமுண்ணு
தேடாதேசெய்தேனுமுன்னலாகுந்

தினந்தோறுங்கொண்டக்கால்சித்தியாகும்
ஓடாதுவிந்தனுதுகீழ்போகாது
உறக்கந்தானுனுங்கட்டிப்போகுங்
கூடாதசித்தியெல்லாங்கூடுங்கூடுங்
குறிப்பானரசமணியிற்கூறுகேளே. ௬௯

ரசமணி.

கூறுகைகாந்தத்தின்கிண்ணத்துள்ளே
கொட்டியதோரசதந்தையின்னங்கூறக்கேளு
வீறுவகருமத்தஞ்சாறுவிட்டு
வேகிறதோர்சுடுச்சாம்பலுக்குள்ளேவைத்தால்
வேறுலவானைவீறிட்டுச்சாகும்
வெள்ளியம்போலுந்தான்வலுத்துப்போகும்
வேறாகவெடுத்துமணிபதிறுக்கிப்
பேணியெசபஞ்செய்யவெட்டுமாமே. ௭௰

மணிதொழில்.

ஆடுகிறமணியதனைச்சாணையிற்றீர்ந்தா
லண்டாண்டஞ்சுத்திவருமெகவுனமாகும்
கூடுகின்றபெண்ணோடேவாயிலிட்டால்
குடிகெடுத்தவிந்துவுங்கட்டிப்போகுங்
தேடுகின்றதேட்டெல்லாம்ரசமணிதானப்பா
தேடவென்றாலகாந்தத்திக்கிண்ணைக்கிண்ணைய்
ஓடுகின்றவோட்டெல்லாங்காந்தத்தாலே
யுத்தமெனைகற்பத்துக்குறுதியாமே. ௭௧

அருளீதல்.

ஆயிந்தவுற்றிசொல்லார்சித்தரெல்லா
மாதிகொடுத்தந்தவரையழகாய்ச்சொன்னேன்
ஓயிந்த நூல்போலார்வெளியாய்ச்சொன்ன
ரொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நாயிந்த நூல்வழியாய்ச்சொன்னதென்ன.
நாட்டிலுள்ளோர்செல்லாருமாண்டுபோனர்
சாயிந்தப்படியானல்தோஷமென்று
தாக்கினேன்பூரணத்தில்சாயுச்யந்தானே. ௭௨

சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்யமாவதற்குச்சமாதிகேளு
சஞ்சாரசமாதியதுமவுனிக்காகும்
நீயுச்யமாக்லென்றுல்கருவைக்கேளு
நினைத்தகுகையாதாயபோலுண்டாக்கி
மாயுச்யமாயதிலேபற்பமயோட்டு
மைந்தனேயதிலிருந்துகற்பமுண்ணு
வாயுச்யமானதொருயோகம்பாரு
வளமானசித்திவர்தால்மலையிலேற்றே. ௭௩

சித்தராகும்பருவம்.

ஏறியேயென்னைவந்துகண்டாயானு
லியலானசித்தனென்றுபேருமீய்வோம்
மாறியேமலைதனிலேசித்தர்கோடி
மாருட்டஞ்செய்திடுவார்மருளவேண்டாம்

தேறியேபொதிகையிலேமுன்னேவந்து
சித்தனென்றுபேர்வந்துமுத்திரையும்வாங்கி
யேறியேடலைசளிலேநடக்கலாகு
மித்தனைக்குமவருவதுதானருமைதானே. ௭௪

சிவவேடவகை.

அருமையென்றசிவயோகம்வந்ததாலே
லதிகமாஞ்சித்தருக்குருபங்கேளு
பெருமையென்றசட்டையொன்றுபிரமபதொன்று
போனபடிகமணிகுண்டலத்திலோடு
தருமையென்றவுப்பினுடசரந்தான்கையில
சட்டையுங்கெயிலாடவற்கமானால்
அருமையென்றவிபூதியுற்றளவுமாகி
யப்பனேயோகதண்டெம்முத்திரைகானே. ௭௫

அகத்தியர்வேடம்-மூலகுருவேடம்.

நம்முடையமுத்திரைதானிடைகாஷாயம்
நாதனுடமுந்திரைதான்சிரசிலாகும்
தம்முடையவற்கதந்திறப்படிகலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந்தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதீட்சைவிதியோகமாற்க
மானந்தமூலகுருவேடம்பாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத்தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர்கூடினாரே. ௭௬

சித்தர்களிடம்-உருவு.

மேரு-நாலுதிக்கிலுள்ளசித்தர்ரூபம்.

கூடினார்மேற்கிலுள்ளசித்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத்திருநூற்ப்பா
தேடினல்வளர்த்திமுழம்நாற்பதாகுஞ்
சித்திக்குமேருவுக்குவடக்கேகேளு
நாடினல்வளர்த்தியதுநானூறாகும்
நமானமூன்றுதிசைசித்தருக்கு
ஊடினார்கிழக்கதிலேவுரைக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியதுநானூற்றெண்ணே, ௭௭

நூறாகும்வயததுதான்மூன்னிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள்கோடாகோடி
பேறாகுந்தெற்கிலுள்ளசித்தரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப்பெருமைமெத்தப்பேசப்போ
ஆறாகும்நாலுதிசைசித்தருக்கு (கா
அடையாளமென்னுடையகாஷாயமாகும்
வீறுருஞ்சித்தருக்குமகுதவர்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொரூபமடா விளைந்துபாரே. ௭௮

பூசைவிதி-பிராணாயம்.

விளைந்துகற்பமுண்ணயிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கிநாக்குதேய்த்து
திளைந்துவரும்வழலைசுத்திமூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றனமாயணிந்துகொண்டு

பாந்தஆங்கன்னியாசம்கர்னியாசம்
பரிவானசடங்கமத்துபிராணயந்தான்
ஊந்துவருங்காயத்ரிதற்பணமுமோமம்
உருவேற்றமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே. ௩௬

புத்தி.

பூசையிலேவைத்தெடுத்துக்கற்பமுண்ணு
புகழாகச்சித்திக்கும்பேறுண்டாகும்
ஆசையிலேபேரின்பமடுத்தாயானு
லற்பமனதின்மாய்கைநீக்கிப்போடு
வேசியைப்போலாசைகொண்டாலெல்லாம்பேச்சு
வேதாந்தம்நீயென்றுலோருமனதாய்நில்லு
காசில்லையென்றுசொல்லிவிட்டாதே
கற்பமுண்டால்வாசசித்திகைக்குள்ளாமே. ௩௭

சித்திமார்க்கம்.

கைக்குள்ளாய்வாதசித்திவருகவென்றால்
கருவையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
மெய்க்குள்ளாயைம்பதுக்குள்சொன்னேன்மூப்பூ
வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேன்சுத்தியிலே
முக்கியமாஞ்சுத்திதனைச்சொல்லக்கேளு
முப்பத்திரண்டென்றுசெங்கணர்தான்சொன்னார்
தொக்கிலேசொல்கிறேன்நீதேறுகேளு
சுத்தியுட்சுப்பிரத்தைச்சுருக்கித்தானே. ௩௮

முப்பூசுத்தி.

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன்முப்பூவப்பா
தூக்குவாய்வகையொன்றுபலமொன்றாகச்
செருக்கியேபனிநீரைவாங்கித்
தெளித்துநீரைத்திடுவாய்வெவ்வேறாக
நெருக்கியேவெய்யிலிலேகாயக்காய்
நேராகவொன்றுக்குப்பத்துநாள்தான்
தருக்கியேவகையொன்றுசலம்படிநாலொன்று
தாக்கியேவெய்யிலிலேகாய்ந்தபின்னே. ௮௨

காய்ந்ததின்மேலின்னமொருசுத்திகேளு
காசினியிலமுரியினால்முன்போற்காச்சு
வாய்ந்தபின்புதேசியின்னீர்தன்னில்முன்போல்
வளமானசாரநீர்தன்னில்முன்போல்
ஏய்ந்தபின்புமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து
யிதமானகிளிஞ்சிநீர்படிநான்வாங்கி
மாய்ந்திடவேபத்துமுறைதெளித்துநீயும்
பரிவாகவுற்றுறத்தெளியக்காய்ச்சே. ௮௩

வெடியுப்புச்-செயநீர்.

காச்சியபின்இன்னமொருகருவைக்கேளு
கனமானவெடியுப்புப்புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதேபடிகந்தன்றாய்த்திலையமூட்டு
வளமாகநீர்றிபினைதச்சுண்ணாம்பாக்கிப்
பாச்சுவாய்காவிலொன்றுசாரத்தாலும்

பரிவாகப்பொடித்ததன்றாய்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செயநீராமந்நீர்தன்னை
அரைப்படிதான்வாங்கிவைத்துஅறையக்கேளே

முப்பூச்சுண்ணம்.

கேளப்பாவீரமொடுபூரஞ்சினங்
கொடியானவரமுடனேகுருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகைகயொன்றாகழுநீசியொன்று
கூட்டியேபொடித்துநீரில்போட்டு
நாளப்பாயிருந்தடனேசிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரிற்போட்டுக்காச்ச
தேளப்பாகொட்டியதோர்சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான்கூடன்சேரே. ௮௫

கூடச்சுண்ணம்.

கூடனுக்குநேர்பாதிவீரங்கூட்டி
சுகமானபூநதிமேல்கழஞ்சுகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்புநீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்துசாவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின்போட்டில்வைத்துமூடு
நலமாகச்சந்துவாய்சீலைசெய்து
போடவேமூடப்புடத்திறசுண்ணமாகும்
போக்கதிலேசொல்லுகிறேன்புகழ்ந்துபாரே. ௮௬

துரிசிச்சுண்ணம்.

புகழானசுண்ணத்தில்பஞ்சாடிவாங்கி
பூசுவாய்துரிசிக்குவாய்நீராலே

சுகமானவெய்யிலிலேகாயவைத்துச்
சொல்லுகிறேன்பூநீற்றில்சீலைசுற்றி
யகமானவோட்டில்வைத்துவோடுமூடி
யப்பனேசந்துவாய்சீலைசெய்து
முகமானமூன்றெருவில்புடத்தைப்போடு
முக்கியமாய்நீறும்பின்னெடுத்துக்கொள்ளே. அஎ

காளகசுண்ணம்.

எடுத்ததொருதுரிசிநீர்வேகமெத்த
வென்சொல்வெனிரதத்தைச்சுண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்ததொருதுரிசிநீர்வீரங்கூட்டி
அழகானகாளகத்திலப்பிப்போடத்
தொடுத்ததொருபுடத்தினிலேவெளுத்துநீறுஞ்
சுகமானவுபசாரங்களியமாகுங்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந்தப்பாதப்பா
கோடானகோடிகவராடும்பாரே, அஅ

நூலின்பெருமை.

ஆடியதோர்முப்பூவின்கருவையெல்லா
மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டேனையவேண்டாம்
தேடியதோர்சருக்கெல்லாம்வெளியாய்ப்போச்சு
செகத்திலேகிட்டுகிலோசித்தராச்சு
மூடியதோர்கருவெல்லாந்துறந்தேனென்று
மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்

காடியதனெடுத்துப்பாகாச
நற்றீர்த்தக்கரைதனிலேவைத்திட்டேனே; ௮௯

நால்வர்வழி.

வைத்திட்டநூலெடுத்தாலொருவேளாளன்
வந்ததடாயிப்படித்தானுலகத்துள்ளே
கைத்திட்டமானபலனிக்கநூல்தான்
கெடருக்கும்பசகளுக்குக்காணாதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்களெல்லாமெய்நான்
போக்கறியவிந்நூலைப்பேணிப்பாரு
மெய்த்திட்டகருவெல்லாந்தேயுந்தாயு
மீசானுந்தேவியுந்தானிறைஞ்சுவாரே. ௯௰

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்காரவைப்பைக்கேளாய்
யியலானஉவருப்புஅமரியுப்பு
மறையானகல்லுப்புவெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாணக்கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
நிறமானசூட்டொடுபாறையுப்பு
நோகச்சட்டமுனி கொங்கணர்தான்சொன்னார்
குறையாமல்முறைக்குவைத்துக்கொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனிசொன்னமார்க்கம். ௯௧

சொன்னபடியெண்ணேதனைக்கூற்றிப்போடு
சூட்சமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
நன்மையாய்கல்லுப்பைக்கட்டிக்கொண்டு

நலமானவித்தையெல்லாமடிப்பாரு
பொன்னிலேயுண்டாகுங்குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில்வந்தென்னைக்கண்டுசேவி
யின்னமொருசேதியுண்டுசொல்லக்கேளு
யிதமானவாறுசுவையுங்கழற்றுவயே ௬௨

சுந்தரானந்தர்முறைகற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன்றந்நூலைப்பார்த்து
கடுக்கீரைக்கொண்டுவிடுவருஷமொன்று
தனத்துடனேமிளகுதனைக்கொண்டாயானால்
சடத்திலுள்ளநோயெல்லாந்தானேபோச்சு
கழற்றுகின்றநூல்களெல்லாஞ்சுருக்கிச்சொல்வேன்
றடியானவல்லாரைக்கற்பத்தேதான்
யினைகதுநீபோகாமல்வருடங்கொண்டா
விருத்தமடாயிருநூறுண்டிருந்துகாணே. ௬௩

குளிகைசெய்கை.

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டுவயக்காந்தத்தை
யப்பனேகொண்டுவிடுவருடமொன்று
பூண்டிருக்கும்பிறகுசொல்லுகற்பமெல்லாம்
புசமாகமுப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக்கண்டுகொண்டு
யிரதமென்றஆனைதனைக்குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச்சாரணைதான்றீர்க்கு
முன்பாகத்தங்கமொடுசூதங்கூட்டே. ௬௪

இரசச்செந்தூரம்.

கூட்டியேசெந்திசனைக்குப்பிக்கேற்றி
குலாவியேசெந்தூரஞ்செய்துக்கொண்டு
நாட்டியேவருடமொன்றுகொண்டாயானால்
நமனில்லைகோடிவரையிருக்கும்பாரு
பூட்டியேகாசிதன்னைக்கூட்டிக்கொண்டு
புருவையுள்ளமலைமேலேயேறியேதான்
ஆட்டியேமலையிலுள்ளகற்பங்கொள்ளு
அதிகமாய்ரிஷிகளைத்தெரிசித்தேதான், ௬௫

சித்திரைக்காணுதியானம்.

அடுக்கும்வகை,

தெரிசிக்கத்தியானமொன்றுசொல்லக்கேளாய்
சிவாயநம ஓம் கிலீம் என்றுசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம்வெளியிற்காணு
மகத்தானசித்தாப்பாவணங்கிநில்லு
பரிசிக்கும்படியவரைக்கண்டாயானால்
பணிந்திடுவாய்பாதத்திற்சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்ஆர்நூலிற்சார்ந்தாரென்று
கேட்டிலத்திசார்தன்கிருபையென்னே. ௬௬

சித்தர் மகத்துவமளித்தல்.

என்னுடையபேர்சொல்லிக்கூட்டிக்கொண்டு
பிசையானபொதிகையிலேயேறுவார்பார்

உன்னுடையதிறங்கண்டபோதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்றுபேருமீய்வேன்
மின்னுடையவெளிகாட்டியறுகலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெறநிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமுமேருபூசைப
பாலிப்போமஷ்டாங்கம்பரிக்குகாணே. சஎ

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.

பரிவானயோகிக்குத்தலகதைக்கேளாய்ப்
பகருவேன்காசிவனாகன்னிமட்டுந்
தெரிவனமலைச்சார்புமெத்தகன்று
தேசத்தில்நாடதிகஞ்சோழந்தசம்
அரிதானபாண்டியிலேவைகைநாடு
அடுத்தகொருகள்ளர்பத்துஅழகர்கோவில்
உரித்தானதிண்டுக்கல்காளையார்கோவி
லுறவானமதுரைபொதிகுன்றுறுமே. சஅ

ஆறானதாம்பிரவேணிகரைப்போக்கெல்லா
மாமடாவெகுசித்திபொதிகைச்சார்பு
கூறானசிதம்பரமுங்காவேரிப்போக்குங்
கொள்ளுகிறகற்பமெலாஞ்சித்தியாகும்
நூறானகன்னியிலேகுமரிநின்றாள்
நுற்பனமாய்வாலையடாஅவள்தானப்பா
பேருசம்நான்சொன்னதலங்களுக்குப்
பேதமில்லைப்பேதமுண்டுபேசுறேனே. சகூ

பேதபூமி.

வேகாவாது சமுத்திரத்துக்கப்பாற்பத்துப்
போனகடிகையது மேற்கே சென்று
வீசுறதோர் கற்பங்களுண்ணவேணும்
மெஞ்ஞானிக்கெங்குமாம் வேதாந்திக்கும்
ஆசுறதோர் தலமதிகம் நிலமதிகப்பாரு
அப்பனே குளிர்ந்த தலமாகுமாகுங்
கூசிறதோ பொன்னைவென்றால் ராசநீதங்
குவலயத்தில் மனுநீதங் கொள்கைபாரே. ௫௭

புத்தி.

பாரப்பா சமாதியிலேயிருக்கும்போதும்
பலபலவாந் தொழில்முறைகள் செய்யும்போதும்
நேரப்பா பலகூட்டங் கூடலாகா
நெறிகெட்ட சீஷர்களைச் சேர்க்கலாகா
ஆரப்பா தனியேதானிருந்துகொண்டு
அளவற்ற கவித்தையெல்லாமாடுமேடுஞ்
சீரப்பா தேகசித்தி யோகசித்தி
செயமான மலையினிலே சேர்ந்துகொள்ளே. ௫௮

பூமிஞகைவிளைபூமி,

கொள்ளென்ற குபரிக்கு மேற்கே கேளாய்
கூறுவேன் பதின்காதங் குணமாம் பூமி
விள்ளென்ற பூமிதனிற் பூமிஞாசம்
விளைந்தெடுக்குந் தலங்களையான் விரித்துச்சொல்வேன்

யுள்ளென்றகாசிக்குத்தெற்கேபத்து
வுறவானகடிகைக்குட்பூமியொன்று
வெள்ளென்றபூமிக்குக்கிழக்கேகானு
மிருபதுநாழிகைக்குள்ளேதலமொன்றுண்டே. ()
உண்டப்பாமுன்சொன்னதலந்துக்கப்பால்
யோசனைதானொன்றுசென்றால்தலமொன்றுண்டு
நன்றப்பாவதின்பிறகுமேற்கேசென்றால்
நலமானகடிகைத்துமலைச்சார்புக்குள்
சென்றப்பாபார்த்தக்கால்தலமொன்றுண்டு
சித்தருடனடமாட்டஞ்சொல்லப்போகா
இன்றப்பாசொல்லுகிறேன்விலாடபுரந்தன்னில்
வெகுவீதியொருதலந்தான்விசாலமெத்தவாமே.

தலவிசேடமகத்துவம்,

மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக
விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்தரப்பாகஞ்சமலைச்சிகரர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையுண்டுவதற்குளப்பா
வித்தமமாங்குநகரட்டில்ஞாலந்தானொன்று
வுபர்ந்தமலைபதுதானேசித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியார்தேசந்தன்னில
மேலானயிந்தநகர்தலந்தானொன்றே. ௯௪
தலமான ஆற்காட்டின்மேற்கேபத்து
காதக்காலந்தனென்றலமொன்றுண்டு

பெலமானகாவேரிபூமிதன்னில்
பெருத்ததொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகரணத்துக்கப்பாலேதான்
நெடுந்தூரஞ்சென்றுக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமானதிண்டுக்கல்தேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே. ௱௫

கூர்ந்துபார்கள்ளருடதேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுவள்ளூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
திறமானகடிகைபத்துக்கப்பாலொன்று
ஓர்ந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
யெல்லையிலேதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்கிழக்கேயப்பா
சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே. ௱௬

சொல்லவேவளையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
செயமானதலமதிலுஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின்கிழக்குமறவர்காட்டில
வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புக்கடலிலுண்டு
நலமானசமுத்திரத்தில்ஸ்ரீராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருகாட்டுக்குள்தலமொன்றுண்டு
மைந்தனேதாம்பிரவேணிஉள்ளம்பூகளே. ௱௭

ஆற்றின்கரை பூமிவளமை,

வளமையாமாற்றினிடகரைப்போக்கெல்லாம்
        வாகானநாலாறுதலங்களுண்டு
இளமையாமதின்தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
        ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடசேர்த்தனைனிற்
        பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உளமையாந்தலங்கள்செம்பயிரதல்லாமல்
        உரைப்பானபூவெல்லாமுற்றுப்பாரே. ௱௮

சலாசத்து—பொன்னப்பிரகம்—வெள்ளை யப்பிரகபூமி.

பாரப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
        பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
        நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
        தென்காசிக்கடுத்ததிலேதலந்தானென்று
வேரப்பாவெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
        விரிசதுரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே.

பொன்னிமிளை—மூவிலைகுருந்து—சோதிவிருட்சம் வெண்சாரை!

விளையுமடாகிழக்காகக்காதமொன்றில்
        வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளைவிளையும்பூமி

தலையுமடாபொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
தாம்பிரவேணிக்கரையிலருவியாற்றில்
மூலையுமடாவதனடுத்ததெற்கேகோத
மூவிலையாங்குருந்துதான்மரமுண்டாகும்
தலையுமடாவனதினடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
தன்னோடுவெண்சாரைதானுமுண்டே. ௱௰

வெண்ணாவல்.

உண்டடாபச்சையாறதனிலப்பா
யுத்தநம்பிவாசமலையுயர்த்திமெத்த
நன்றடாவதினுடையகரையிலேதான்
நாலாறுமாம்நிற்கும்வெண்ணாவலப்பா
கொண்டடாவம்மலையில்சித்தர்கூட்டங்
குறையாதுவொருநூற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
கண்டடாவம்மலையில்விருக்ஷமூலி
கனமடாசித்தரால்காணொணாதே. ௱௰௧

நீலக்கொடிவேலி—சங்கிலிசித்தர்வாசம்.

காண்போர்களம்மலையிற்கின்னொன்றுண்டு
கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
வீண்பேர்கள்போனாக்கால்காணாதப்பா
விருதுபெற்றசித்தர்கட்டான்போகவேணுந்
தாண்பானமயேந்திரமாமலையிலேதான்
சங்கிலிச்சித்தருண்டுகொங்கணர்தம்பிள்ளை
பேர்கள்போனாக்காலேறப்போகா
ஊனமுறப்பான்செவுனிக்குயேறலாமே. ௱௰௨

வெண்சாரைவாழுமிடம்-வெசாரையைக் காணுமிடம்.

ஆகுமே தாடகைதன்கனைதானென்று
அதில்வாழுவெண்சாரையஞ்சாறுண்டு
போகுமேயச்சாரைமயேந்திரமலையெல்லாம்
போக்குவரத்தாயிருக்கும்பூண்பாசித்தர்
ஏகுமேயம்மலையிலேறிச்சென்று
வியல்பானகனையருகில்மண்டலந்தானென்று
வாகுமே காணிருக்கும்போதுகண்ணில்
வருத்தமிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை. ௱௰௩

சாரைபிடிக்குமுறை—வெண்சாரையருந்தல்.

தன்னையேகண்டவுடன்றாப்பித்தேகான
சார்வானடுமை[illegible]ம்பிடித்தாயானால்
பின்னையேபிடிக்கவிட்டகையிலிருக்கப்
போகவிருதண்டாய்பெருந்திப்போகும்
பின்னையேகயிலிருக்குமதனைத்தின்று
விருபதுனையிரம்வருடமிருக்குப்பாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு
பொருள்காணப்புருவமையநோக்கிப்பூணே. ( )

சதாகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம
பூணப்பாமயேந்திர[illegible]திலேறித்தெற்கே
போக்கானல்நாழிகைதான பொன்மலைதானுண்டு
ஆனப்பாவதனிலே[illegible]குகையுமுண்டு

வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான்கண்டாயானால்
கனகமதுகேட்டதெல்லாங்கையிலீய்வார்
நாணப்பாகெவுனமென்றகுளிகையீய்வார்
நல்மானகற்பமதுநல்குவாரே. ககடு

தாடகசுனைமகத்துவம்.

நல்குவாரம்மலையிலுதகமுண்டு
நலமானதயிலமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்மூலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையொன்றுசொல்லுகிறேன்பிழைக்கும்பேர்க்
கொல்குவாரடையாளமுரைக்கக்கேளு (கு
வோராருக்குயர்வொருகையில் துறட்டிதானே.

தயிலமிருப்பிடம்-தயிலமெடுக்கும்விபரம்.

கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானால்
காணப்பாவதினருகேகல்லிற்பூண்டு
செயலோடுசித்தரையும்நாநளிற்றுன்
சென்றக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நயமாகவதினடுக்கக்கற்குழிதானென்று
நலமாகவுதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தர்கொடுபோமுன்னே
மைந்தனேகாத்திருந்தெடுத்துக்கொள்ளே, கசு

தயிலம்வைக்கப்பாத்திரம்-சயிலவுதகதயில மகத்துவம்.

கொள்ளுவதுபேச்சுனையின் குடுக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமெடத்ததனைக்கொண்டுபோய்நீ
விள்ளுகிறேன்காசினைதானுள்ளேகொள்ளு
மேன்மையாமண்டலத்தில்சாவுபோச்ச
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளளவுமிரும்பிலேல்தடவிப்போட
ஏமமென்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே. ௧௧அ

மயேந்திரமலைவளப்பம்-கருநெல்லியிடம் வாலரசமிருக்குமிடம்.

உள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ
ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேகுகைதானுண்டு
கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தானுண்டு
தள்ளாதகுகைதனிலேகற்பறணிநாலு
தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதேனுந்தானுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்
மேலானபரிசனமாம்வேதையாமே. ௧௯௯

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம் செங்கற்றுறை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடச்சார்புதன்னி
வதிதமாஞ்சோதியதுஆல்போனிற்கும்

வாமென்றவதினருகேசெங்கற்றாழை
வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்ணம்
போமென்றகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்
புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுகேளு
தாமென்றபொதிகைக்குக்கிழக்குச்சார்பில்
தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால்.

சிவந்தவிலைக்கள்ளி-செந்திராய் - சுணங்கன்மூலி

சென்றிடவேயவ்விடத்தில்சுனைதானொன்று
சிவந்ததொருஇலைக்கள்ளிசெந்திராயுங்
கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கன்மூலி
காயசித்திக்கேத்தகற்பங்கனக்கவுண்டு
பண்டுடையகற்பத்தைக்கண்டபேர்க்குப்
பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி
யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்து
மிறைவனைப்போலெந்நாளுமிருந்துபாரே. கஉக

நரைதிரைமாறத்தைலம்.

இருத்துகின்றதயிலமொன்றுஇயம்பக்கேளாய்
இயலானகடுக்காய்வேர்த்தயிலம்நாழி
வருத்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி
வளமானதாணிக்காய்த்தயிலம்நாழி.

திருத்துகின்றகருந்துவரைத்தயிலம்நாழி
சேங்கொட்டைவித்தினுடதயிலம்நாழி
பொருந்துகின்றயழிஞ்சில்விதைத்தயிலம்நாழி
புகழானவேம்பின்மேற்றோல்தயிலம்நாழி. ௧உஉ

நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி
நலமானகாரெள்ளுத்தயிலம்நாழி
வாழியென்றவாலுளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபீங்கானும்பாண்டத்துள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தம்
கருதியதோர்செந்தூரங்கலந்துகொள்ளே. ௧உ௩

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.

கலந்ததனை நெல்லுக்குள்மண்டலந்தான்வைத்துக்
கணபதியைப்பூசித்துக்காசிடைதான்கொள்ளு
மலந்தகொருமண்டலந்தான்கொண்டாயானால்
வளர்கின்றநரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிசமிதுநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ்செய்துக்கொண்டு
பாரிகருமலைமேலேயேறுயேறே. ௧உ௪

ஏறுவதுயெப்படிதானென்றாயானால்
விடும்பென்றஆணுவமுமுனிவுந்தீர்ந்து

கூறுகின்றகொலைகளவுங்காமம்பொய்யுங்
கொடுமையென்றபாவங்கள்தன்னைத்தீர்ந்து
மாறுகின்றமனந்துரந்துநிராசையாகி
வளமாகப்பச்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்டிச்சிறுபயறுங்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுபொள்ளே. ௧௨௫

வாசிகுறி.

கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு
கூசாமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
தள்ளையென்றவாத்தானைநித்தம்பூசி
சாயுச்சியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேயிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனதிற்றோன்றும்
பின்னையிலேவுங்களைப்போல்பிள்ளையுண்டோ
பேய்மக்காளலையாதேபிலத்துக்கோவே. ௧௨௬

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.

கோவென்றபசுவொன்றுபதிதானொன்று
கூறுகெட்டபாசமொன்றுமூன்றுங்கூடித்
தேவனென்றபிறம்புக்குஇடமுண்டாச்சு
சித்தனென்றுலிதைத்தள்ளிசிவயோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நூலிலடுத்தசித்தி

பூவென்றஆயிரத்தெண்மலர்ப்பூவைத்தான்
போத்தியேதிமுட்டப்புரியட்டம்போமே. கஉஎ

பசியாதிருக்க.

போமென்றபுரியட்டமெட்டினலப்பா
போகாமலடங்கினல்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாமென்றவமுர்தமதுவுண்டாயாகு
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவானுவுமும்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தன்ஞானியாமே. கஉஅ

தேகவாசனை.

ஞானியென்றுவொருகலையில்காய்த்தமேதாசொல்
நரஜென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்ப்பட்டசடமாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாகவேணும்
ஊனெனன்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானல்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனுச்சு
மைந்தனேபற்பமடாமனிதர்வாழ்வே. கஉகூ

பூநீற்றுக்குரு.

வாழவேயின்னமொருவரிசைகேளாய்
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு

தாளவேசாறுவராத்தனைழக்கெல்லாஞ்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுஞ்
சூழவேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசுண்ணமாகும்
கூழவேசோறுகளில்போட்டுச்சற்றே
குருவென்றகற்சுன்னத்துப்புச்சத்தே. ௬௩

பாஷாணக்கட்டு.

சத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேளு
சம்பிரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகனென்று
முத்தாசப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனைப்பிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச்சுறுக்குப்போடே.

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிவிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயனைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணந்திடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானல்

காட்டிடவேயாறேழுவரைக்குங்காணும்
நலமானஇரும்பிலிடவேதைதானே. ௧௩௨

தாம்பிரவேதை.

இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிப்பச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைசார்நாழிகூட்டி
மூந்தினதோர்குருவகைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயருபதுநாழிகைகடந்தா
லதனுடையதெளிவதனையிறுத்துகொண்டு
துரும்பானசெம்பதனையுருக்கிச்சாய்த்தால்
சுகமாகவீரஞ்சூதுய்யாணுமே. ௧௩௩

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யாணிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
துய்யாணுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துவந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வுழக்குநீர்ச்சுருக்குடுக்கக்கட்டிப்போமே. ௧௩௪

நாககட்டு,

போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகழஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்

ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தயிடைதங்கத்தையதனிற்ருக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானால்
யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமே
வாகுடையவமுறிய்துபடிதானென்று
மைந்தனேமுன்குருவும்வராகனென்றே. கஈஉ

சூதக்கட்டு.

ஒன்ருகப்போட்டதனைவைத்தாயானு
லுத்தமனேகல்மசந்தானுமாந்துகாணும்
பன்ருகத்தெளிவிறுத்துரசத்திற்குத்த
பாலையாம்ரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்ருகவுதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்ருகவோர்புடந்தானகோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே. கஈஈ

சூதச்செந்தூரம்.

வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்ருயானால்
வெள்ளையென்றநரைகளெல்லாம்வண்டுபோலாய்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுகெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனேசாரணையைத்தீர்ந்தபோது
உள்ளியென்றகாட்டுள்ளிபிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனேமுன்குருவைப்போட்டிடாயே, கஈள

வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

போட்டதனைப்பிழிந்திடவே தண்ணீராகும்
புகழான முன்குருவைப் பின்னுமிட்டு
ஆட்டிதனை வைத்துவைக்கத் தெளிவதாகு
மத்தெளிவில் வெள்ளீயமுறுக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டிதனைப் பத்துமுறை சாய்த்தாயானால்
புகழாகக் கட்டிப்போம் பூண்டுபோரு
நாட்டதனில் சரங்கட்டுஞ் சுருக்குப்போட
நலமான குளிகையது கெவுனமாமே. ௧௩௮

லிங்கக்கட்டு.

ஆமப்பா முன்குருவையிலைக்கள்ளிப்பாலில்
அப்பனேயிட்டுவைக்கத் தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவந்நீரில் சாதிலிங்கம்
விதமாகச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
நாமப்பா வெள்ளியிலே வேதையாகும்
நலமான தங்கத்திற் சேர்ந்து ஆடும்
வோமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவே வகைக்குக்கால்வராகன் போடே,
போட்டிதனை வெளியில் வைக்க மெழுகுமாகும்
புகழான பாஷாணமெல்லாஞ்சாகு

நீட்டமுள்ளலோகமட்டில்வேதையாகும்
துபோலஇச்சாறுக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
காட்டமுடன்இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூநீர்ச்சுண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலைமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேறே, கசம

விளையகத்தல்.

தேறுதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பினேன்கேள்
யேறுதற்குமலையொன்றுமில்லையப்பா
யிறந்துநீபிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமையாகா
வேறுதுறைபேதுமில்லைவழலையாதி
வேதாந்தக்கருவுக்குமனமதாமே கசக

தீட்சையிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோற்றம்.

ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகத்தடுத்துநோக்கித்
தாமப்பாசிவதீட்சைசத்திதீட்சை
சாதகமாய்காலைசிவமாலைசத்தி
போமப்பாயிரண்டுக்குமிடைகலைதான்சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப்பூண்டுநோக்க

வேமப்பாமூலத்திமேலேசாடு
மொளிகோடிசூரியன்போலுள்ளேகாணும்

சிவத்தின்கூறு-சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப்பாருபாரு
காசினியில்விசாரமெல்லாந்தள்ளுதள்ளு
வீணப்பாவிசாரமென்னசமுசாரமென்ன
வெட்டவெளியொன்றுமில்லைசிவத்தின்கூறு
தோணுகின்றரூபமெல்லாஞ்சத்தியாகுஞ்
சுருதிமுடிவிதிரண்டுமெல்லாதுண்டோ
ஆணுகின்றபஞ்சகர்த்தாவெல்லாமாச்சு
வுறுதியிந்தக்கருவின்றிவேறேதாதே. ௧௨௫

சடவாழ்க்கை.

ஓதுவதுவேதமேயோதவேணு
மூலகத்தில்வேதமில்லாதொன்றுமில்லை
மாதுமக்களென்றுதாமெண்ணியெண்ணி
மாள்வதற்கும்பிறப்பதற்கும்வைத்தானீமச
தீதுவென்றதீயினிலேவிழுந்தாயானால்
செடம்விழுந்துபோகுமடாஞானமேது
தாதுவென்றசடமிருந்தால்ஞானம்வாய்க்குஞ்
சகலகலைத்தியானமெல்லாந்தருகும்பாரே. ௧௨௬

நூலின்மகத்துவமுறைத்தது.

பார்ப்பதற்குஇந்நூலேபார்க்கவேணு
பரிபூரணசூத்திரமாய்ப்பாடினேன்யான்

தீர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந்தீட்சைசொன்னேன்
செயமானகற்பமதுதெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனேவாதத்தின்விபரஞ்சொன்னேன்
குறைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேன்கூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பனகியாசைகொண்டேயெல்லாம்போச்சு
சுருதியுள்ளகெடியனென்றுமெல்லாமாச்சே.

லோகத்தோடொத்துவாழ்த்தல்.

ஆச்சிந்தலோகத்திலிருக்கும்போது
அசலருடன்கூடாதேயாணவம்பேசாதே
நேச்சிந்தவுலகத்தில்நடக்கலாகா
நடந்தாலுமவுனத்தேதூங்குதூங்கு
காச்சந்தமவுனத்தைவிட்டாயானால்
சருவிகடான்கொல்லுமடாதியானம்போச்சு
மூச்சென்றயோகமுதல்ஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால் குகையைக்காரே.

சித்தரென்போர்நெறி,

கார்ப்பதுதான்பூரணத்தைக்காக்கவேணும்
காரென்றுபுருவமையத்திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத்தீர்க்கவேணும்
செகமெல்லாமொன்றுமில்லையெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லாதிருக்கவேணு
மப்பவல்லோசித்தனென்றஆண்மையாச்சு
நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்ணக்கோடியாச்சு
நரைத்தாக்கால்நாளதிகஞ்செல்லும்நன்றே.

வருடநிலை.

நன்றாகநாளதிகஞ்சென்றாலென்ன
நாட்டிப்பார்வருடமொன்றில்சித்தியொன்று
பன்றான ஆண்டதுதான்பத்துக்குள்ளே
பரிவானகாயசித்தியோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்திஞானசித்தி
யுரப்பானசட்டைதள்ளிக்காந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமதுவரூபமாகு
முத்தமனேகத்திலடுவோடும்பாரே. ௧௪௮

சட்டைகழலுமாற்கம்.

ஓடுகின்றதத்துவந்தான்தொண்ணூற்றாறு
மோர்கருவிக்கோர்சட்டையுரிந்துதானால்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந்தள்ளிப்போச்சு
சாயுச்சியபதவியிலேசார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்தம்வெளியாய்ப்போச்சு
பரிபூர்ணந்தானாச்சுபகலுமாச்சு
வேடுவன்றானெடுத்தபுழுத்தன்ரூபங்கொண்ட
விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம்வெளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பாவரதத்தின்கருவைக்கேளு
அப்பனே ஆயிரத்திநூறுக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலைசெய்தியெல்லாம்
பேசாதகருவையெல்லாம்பேசிவைத்தேன்

போச்சப்பாபேசிவைத்தகருவேதென்றால்
புகழானசவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின்தீட்சைமார்க்க
மியலானகடுங்காரச்செயநீர்போக்கே. கரு௰

நூல்த்தொகைவிரிவுரைத்தல்.

போக்கானசுண்ணத்தின்கருவுஞ்சொன்னேன்
புகழானசெயநீரின்கல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கானகளங்கோடுசெந்தூரங்கள்
வகையானதிராவகமுஞ்சரத்தின்வைப்பும்
தாக்கானகருவோடுகுருவுஞ்சொல்லி
சாதகமாங்கைபாகஞ்செய்பாகங்கள்
தூக்கான இடைபாகம்பாகைபாகஞ்
சுருக்காகுந்தேகமொடுதேகமென்னே. கருக

என்னவேஞானமொடுமூலிகையின்கூறு
மியல்பானகைபாகமெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்தெந்தநூல்களெல்லாம்
வாகானநிகண்டுமதுமருவிப்பாரு
பொன்னானபொன்னதுபோலிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாதுமறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில்மறைப்பேனென்று
நாட்டினேன்வெளியாகக்காட்டினேனே. கருஉ

சுயவர்நிலமை.

நாட்டிலேயிப்படிதான்வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியாட்டாலென்னசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதென்றும்பலியாதெனறும்
பாவிகடாமனெடுத்துறைப்பார்பழமையல்லால்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டுவீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிப்பயல்களுக்குசாத்திரமெய்யாமே
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத்தேடவேணுந்
திரவியிலேமனமிருக்கச்சித்தியாமே. ௧௫௩

பூசையில்தாயைநினைத்தல்.

சித்திக்கவேணுமென்றால்சொல்லக்கேளு
ஜெகஜாலமாடுகிறதாயைக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப்பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாதுபொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறைதன்னைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்குள்கிரிவேணும்
பத்திக்குமூதண்டலேகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பாசட்டமாமே. ௧௫௪

தாய்வரமீய்தல்.

சட்டமாங்கற்பத்துக்குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைக்குப்பிறிதியாகு
மிட்டமாம்வாமத்தைக்கொண்டாயாகு
லெடுத்ததொருதுறையெல்லாமிடறிப்போகுந்

தொட்டதொரு பூசையிலேவாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்செலமதானால்
அட்டமாசித்தியதுவாச்சுதப்பா
ஆத்தாளாமப்பனுக்குமாச்சுதென்னே. ௧௫௫

விவேகதாட்சி

ஆச்சுதேயோகத்துக்கேணியாச்சு
லப்பனேகற்பத்துக்காகாதாகும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லிவாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்புலம்பிமயங்கிப்போனால்
மேயச்சுதேசாபமதுதீரவில்லை
மேயமென்றவித்தைகைவதுவெய்தவில்லை
காச்சுதேயறிவென்றஞானமபோச்சு
கசுமாலவாதியென்றகழுதைதானே. ௧௫௬

பச்சைப்பூரவைப்பு

தானென்றகற்பூரஞ்சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்பரங்கிவைப்புக்கிடையாதப்பா
யேனென்றருடனதுபலந்தானென்று
யியல்பானவெடியுப்புப்பலமுங்காஸ்தான்
சேனென்றவவர்ப்பூவும்பலமதொன்று
சேரதிலேகளஞ்சியொன்றுபூசுகூட்டி
வானென்றஆவினெய்விட்டரைத்து
வைத்துகுப்பியிலேசீலேசெய்து. ௧௫௭

செய்துமேவாலுகையில்தீயைமூட்டி
சுகமாகமுததீயுமூன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றியெடுத்தாயானா
விளங்தேங்காய்ப்போலவுந்தானிருக்கும்பூரம்
கொய்தவொருகுங்குமப்பூவாசம்போலக்
குணமாகுமபச்சையென்றபூரந்தானு
மெய்துமேயளப்பாகும்வாதத்துக்கு
மீதுவாதிகுருவாகுமிசைந்துபாரே. கரு௬

சவ்வீரவைப்பு.

பார்ப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
பரிவானவீரத்தின்வைப்பைக்கேளு
நேரட்பாகண்டதனீலேவிற்கும்வீரம
நேராகப்பலமொன்றுயெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதிரேடுதுரிசிசினஞ்
செய்கவொருகவாச்சாரமன்னபேதி
பூரப்பாகறியுப்புயுவருப்போடு
யுறவானவெடியுப்புப்பலமூங்காலே. கரு௭

காலாகறிதுவெல்லாம்பொடித்துக்கொண்டு
கருணைபெறவேணுமென்றுகுப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுத்தீயுமாறுசாமம்
நலமாகவெரித்ததனைவாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போலிறுகிரிற்கும்
பண்பாகவுடைத்ததனைவைத்துக்கொண்டு

சேலாகமுன்போலே நிறுத்துக்கொண்டு
சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக்குப்பிக்கேற்றே, ()

வீரத்தின மகத்துவம்.

ஏற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியேமும்முறையிலிருக்கும்வீரம்
தேற்றியேயிவ்வீரஞ்சகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடாவீராசன்
நீற்றினமுமுருக்கினங் கட்டினமுங்கோடி
நேரானசெந்தூரக் களங்குகோடி
விற்றியேசெயநீருந் திராவகமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும்வீரமாமே. கசுக

சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்.

வீரமாஞ்சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளாய்
வித்தையிலேநாலுவித்தைமேலாம்வித்தை
வாரமாம்வாதமொடு வசியமாற்றம்
வளமானஅஞ்சனமும் வரவும்வேணும்
ஆரமாமிதுநாலுமில்லாவிட்டா
லவ்வாகுஞ்சித்தருக்குளடுக்கமாட்டார்
பாரமாம்வாதமொடுவசியஞ்சொன்னேம்
பார்ப்போர்க்குஅஞ்சனமுமாற்றம்பாரே. கசுஉ

மாத்தனம்

மாற்றமென்றவித்தைக்குலனைகளையக்கேளாய்
வால்நீண்டகருங்குருவிவில்லாவிட்டால்

தோற்றுகின்றகாமரூபி பிணைச்சல்பார்த்துச்
சுருதியாய்ப்பிடித்துவங்துசொல்லக்கேளாய
ஏற்றுகின்றவெவ்வேறேசட்டிற்போட்டு
வெரித்துநீலறுத்திடுவாய்கருகமட்டும்
போற்றுகின்றயழிஞ்சிலின்வேர்கொண்டுகிண்டி
பொடியாக்கிக்கரிப்போலேலறுத்துக்கொள்ளே.

அழிஞ்சில் தயிலம்.

வறுத்தகரிதனையைப்பாய்தயிலங்கொண்டு
வாகானதயிலத்தின்வளமைகேளாய்
பொறுத்ததொருயழிஞ்சில்விதைத்தயிலஞ்செய்து
புதுமையுள்ளதயிலமதுவிட்டுமத்தி
செறுத்தவிதைப்பொடிசெய்துக்கலசத்திட்டுத்
தீயானசூரியன்றன்முகத்தில்வைக்க
கறுத்ததொருதயிலமதுவிறங்கும்போது
கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச்சிமிழில்வையே.

வசியம்-கருங்குருவிமை-குழியானைமை.

வைத்ததனைத்திலதமிடவசியமாகு
மாற்றமாங்தேகமதுஆர்க்குங்காணு
வுற்றதொருகருங்குருவியிதுபோற்பணண
வுறுதியாக்திலதம்துவுணமையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச்சிறங்கையொன்று
செய்திடவேமுன்போலேசித்தியாகும்

புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன்
புதுமையுள்ளவஞ்சனத்தைப்புகலக்கேளாய். ௧௬௫

அஞ்சனமை

கேளப்பா அஞ்சனத்துக்கஞ்சனப்பாஷாணங்
கிடையாதுபறங்கிவைப்புக்கொடுக்கமாட்டான்
நாளப்பாநாட்டிலுள்ளகருவைக்கொண்டு
நாட்டுகின்றேனஞ்சனத்தைநன்றாய்க்கேளு
வேளப்பாகருங்குருவி சிவந்ததொன்று
விதமானபச்சோந்தியுடும்புகாக்கை
சூளப்பாபச்சைப்பாம்பரணைபூநாகஞ்
சோதியொத்தயிந்திரமாங்கோபப்பூச்சி. ௧௬௬

மணத்தவளைத்தயிலம்

பூச்சியென்றவகையெல்லாமுழுதுமாகும்
புகலுகின்றமகத்தெல்லாந்தலைகளாறும்
ஆச்சியென்றதிதுவெல்லாமுணர்த்தித்தாளா
யாக்கியேபரணியிலேயடைத்துக்கொண்டு
வாச்சுதென்றமணத்தவளைத்தயிலஞ்சொல்வேன்
மைந்தனேநாறுதானெடுத்துவந்து
காச்சிதென்றவெய்யலிலேயுலர்த்திக்கொண்டு
காட்டினுமணைக்குமுதத்துக்காசெள்ளோடு. ௧௬௭

திரிசெய்விதம்

எள்ளோடுஅழிஞ்சில்விரையிடித்துக்கொண்டு
யிதமாகக்குழித்தயிலமிறக்கியேதான்

வில்லாதேபறணியிலேயடைத்துக்கொண்டு
மேன்மையாம்பெண்ணுடையவிலக்கச்சிலைத்
தள்ளாதேசாணிகளஞ்சதிரமாகத்
தானெடுத்துவகனில்முன்றாள்பரப்பியேதான்
கொள்ளமட்டேந்திரிபோலேயுருட்டிக்கொண்டு
குணமானவெள்ளெருக்கின்றூலைச்சுற்றே. க௬அ

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்

சுற்றியதோர்திரியதனைவிளக்கிலிட்டுச்
சுகமானமுன்றயிலமதனில்வார்த்துப்
பத்தியாங்காரமையோட்டுகருள்ளே
பத்துகின்றமையதனைப்பறண்டிக்கொண்டு
வெற்றியாமுன்றயிலம்புத்துத்தேனும்
விதமாகச்சரியிடையாய்கூட்டிமத்தி
சித்தியாம்பதினுறுவயதுசென்ற
செல்வர்கையிலிட்டிடவேதெரியுந்தூரம். க௬௯

அஞ்சனத்தின்குணம்

தூரமதுபாழிகைக்குள்பாதாளத்திற்
சூட்டிவைத்ததனங்களெல்லாந்தோணலாகும்
காரமதுஆர்கைபிலிட்டாலுந்தான்
கைகடந்துகாணும்டாஅதீதமைதான்
வாரமதுவானபேய்க்கணங்களெல்லா
மாறிவிட்டமந்திரங்களொன்றும்வேண்டாஞ்

ஞானமாம்பேய்களுக்குக்கருவதொன்று
சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யின்களுக்குத்தானே

பூதவிலக்கந்தயிலம்

சுறுக்காகவிருக்கவென்றால்சொல்லக்கேளாய்
சுருதியாங்கழுதையுடகொழுப்பைவாங்கி
யிறுக்காகவுருக்கிநெய்யையெடுத்துக்கொண்டு
யிகமானதலங்களிலேதீபமேற்று
உறுக்கானபேய்பூதமோடிப்போகு
மூன்மையிதுசொல்லிவிட்டேனுலகுள்ளோர்க்குச்
சுறுக்கானவாதவித்தை யாருமுன்னாகத்
தாரணியிற்செய்துகொண்டுதபசுபண்ணே. ()

தனங்களிருக்குந்தலம்-அளகர்மலை

பண்ணையிலேதனங்கிடைக்குந்தலங்கள்சொல்வேன்
பாரிலேமலையாதேபாங்குகேளாய்
உண்ணியதோர்மதுரைக்குவடமேற்காக
வுரைக்கிறேனளகர்மலையுயரத்தானும்
நண்ணையிலேசுனையருகில்லிருக்குமொன்று
நலமாகவிங்கிழேசுனைகாணென்று
வண்ணையிலேயுருவியிடவுமலைப்பா
வுலகத்தோராலோர்தீர்த்தமென்றே. கஎஉ

சித்தர்வைப்பு

தீர்த்தமென்றவச்சுனையில்கிடாரமொன்று
செயமான ஆயக்கால்தன்னிற்றுங்கும

நீத்தமென்றமேவோரா ளுக்குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்புநெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச்செய்யவேண்டில்
காசினியிலதையெடுத்துச்செலவுசெய்து
வாத்தமென்றகற்பமுண்டுவாழ்வோர்க்காகும்
வையகத்தோராசைவைத்தால்வாயாதென்னே.

மயிலாடுமலையில்கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்வைப்பு

வாய்க்கவின்னஞ்சொல்லுகிறேன்மதுரைக்குமேற்கே
மலையொன்றுமயிலாடும்பேர்க்கையென்பார்
பாக்கியமாமம்மலையிற்கிணறொன்றுண்டு
பாரபபாவதில்தக்கிப்பாருநீதான்
தாக்கியதோரிரண்டாளின்றாழப்போனால்
தங்கமென்றபாளமதுநிறையவுண்டு
தாக்கியகோர்பாளத்தையெடுத்துக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்றானவைத்தவைப்பே
வீமனாகமலையில்சித்தர்வைப்புசவெந்தூரம

குகை கதவுதிறக்க.

வைப்பானபவனுச மலைக்குமேற்கே
மைநாகமலையென்றுஅகர்க்குப்பேரு
செப்பானகுகையொன்றுவதிலேயுண்டு
செந்தூரக்காடப்பூாசிதர்வைப்பு
மெய்ப்பானகுகைவாசல்திறப்பதற்கு
விதமொன்றுசொல்லுகிறேன்விரும்பிக்கேளாய்

ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சாடனஞ்செயித்து
உணர்வாகநாற்றெட்டுஉருக்காண்சார்பே கஎரு

செந்தூரப்பதம்—பக்குவம்.

சாற்பாக்ச்செயித்திடக் காண்கிரக்கும்பாரு
தயவாகவதினுள்ளே சென்றுயாறு
ஊர்வாகக்கோடிசெப்பில் செந்தூரங்க
லட்டலோகமபழுக்கும் வேதைமார்க்கம்
பேராகமண்டலங்கொளகாயசித்திப்
பிணியானதணுக்காதுவைத்தியத்தின்மார்க்கம்
ஆர்வானகெவுனசித்திக் குளிகைசித்தி
யட்டமாசித்திமுதலாமிம்பாரே. கஎசா

சுக்கலைடக்க—கருமலை

பாரப்பாவதிலிருக்குஞ்செந்தூரத்தைப்
பரிந்துனைகருமலைமட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாக சுக்லையடக்கவேணுமடிச்
செயித்திடவாய்நாற்றெட்டுகமபனர்தான்
ஆரப்பாகலைத்திறக்கப்போறு
ரறையகிறேனின்னமொருதிசயந்தான்
காரப்பாகளக்காட்டின்மேற்கதாகக்
கருமலையொன்றம்மலையில்சுனைதானென்றே. கஎஎ

கருமலையில்தயிலவைப்பு

ஒன்றானசுனையருகிற் றிணைரொன்றுண்டு
உத்தமனேதயிலமதுமிறையளிர்ந்துங்

நன்றானதயிலத்தைக்கலசந்தன்னில
காணப்பார்முகந்துகொண்டுகருவைக்கேளாய்
தன்றானஇரும்புசெம்புலோகமெட்டில்
நாட்டினால்தங்கமதுநலமதாகும்
உண்டானசெய்திபிது யின்னங்கேளாய்
உரைக்கின்றேன்வெளியாகவுரைக்கின்றேனே. ()

நம்பிமலையருகில் விபூஷணர்வைப்புதங்கக்காசு

உரைக்கின்றேனம்பிமலைநம்பிக்கோவி
லுற்றதொருசந்நிதிக்குக்கிழக்கதாக
நினைக்கின்றேன்மலையருகில்குத்துக்கல்லு
நிற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
கலைக்காசுங்கற்குழிகாணுமதுக்குள்ளே
கனகமென்றகாசதுகாண்கோடியுண்டு
திறக்கின்றேனமூடிக்கல்செய்தமூடி
திறமாகஇருக்குபடாதிறக்கொணாதே ௧௭௬

கதவுதிறக்கத்தியானம்

ஒன்றானகல்திறக்கும்வகையைக்கேளாய்
உற்பனமாய்வயிரவனைப்பூசித்தேதான்
நன்றானவயிரவன்றன்தியானமோத
கலமானமூடிக்கல்திறந்துபோகும்
பன்றானகனகத்தையெடுத்துக்கொண்டு
பரிவானமூடிதன்னையடைத்துப்போடு

வின்றானவிபூஷணர்தான்வைத்தவைப்பு
மேதினியில்கடவாமேயமலையிலேறே. ௪அ௰

மருந்துமலை,

ஏறுதற்குஇன்னமொருவகையைக்கேளாய்
இயல்பானகுமரிக்குமேற்கேயப்பா
கூறுவாருலகத்தோர்மருந்துமலையென்று
குறித்துவைத்தமருந்துதனையறியமாட்டார்
தேறுவாயம்மருந்தையறிவதற்கு
செய்தியென்றுசொல்லக்கேள்மேற்கதாக
ஏறுவாயம்மலையினுச்சிதன்னி
லிருக்குகடாசுனையொன்றுயிருக்கும்பாரே. ௪அ௧

பனைப்பாஷாணவேதை

இருக்கின்றசுனைக்குள்ளேபாஷாண
மியல்பானபனங்குலைபோல்கிடக்கும்பாரு
அருக்கின்றகுலையதனையெடுத்துக்கொண்டு
அழகானதீயிலிட்டுச்சிவக்கக்காச்சிப்
பருக்கின்றவெள்ளாட்டின்பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகூறாகவெடித்துப்போகும்
குருக்கொண்டபாஷாணங்கவுரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போலுறுகொள்கைகாணும்

(மருந்துமலையில்-தயிலமிருப்பிடம்-அனுமார்வைப்பு)

காணுகின்றபாஷாணங்கைமுற்றிவாங்கி
கால்ப்பணமாயேற்றவிடக்கற்பமாகுங்

தோணுகின்றபாஷாணவகையிற்சேர்த்து
சுகமானகாரயிட்டுஉருக்கிவாங்கிப்
பூணுகின்றநவலோகந்தன்னிற்பூட்ட
பொன்னாகும்பதத்தையும்பொய்யாதப்பா
கோணுகின்றவகைநடுக்கக்குகையொன்றுண்டு
குகையினிடபாகத்தில்வாசலுண்டே. ௧௮௫

வாசல்திறக்கநவகோண-வாலைபூசை.

வாசலதுகாணமலடைத்துப்போட்டார்
மகத்தானசித்தரிடமாய்கைமாய்கை
ஊசலென்றகதவதுகாண்திறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறேனுண்மையாகக்
காசலையாய்மலையிலிருந்துகொண்டு
கருகியேநவகோணவாலைப்பூசை
யேசலுடனும்பதுநாள்பூசிக்கக்கா
லீஸ்பரிபாள்கிருபையினால்வாசற்காணும் ௧௮௬

கிருபையினால்வாசலதுதிறந்தாரால்
கேளப்பாவனுள்ளேநுழைந்துபாரு
உறுதியுள்ளவீடதுபோல்விலாசங்காணு
மொருபக்கத்தொருகிணற்றில்தயிலம்நிற்கும்
பெறியறையத்தயிலமொன்றுகொண்டு
பூரணமேயென்றுசொல்லிபூசித்தேதான்
மறுபடியுங்கதவைத்தானடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்யுகின்றமார்க்கங்கேளே. ௧௮௭

தயிலம்வந்தமார்க்கம்

மார்க்கமந்தத்தயிலம்வந்தவகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமாமலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார்ஸ்ரீராமர்போரில்
செத்தவர்களையெழுப்புஞ்செய்கையாலே
போர்க்களத்தில்மடிந்தவர்கள்பிழைத்தபோது
போகாதேவாங்கிவைத்தார்புதுமையாக
மார்க்கமுள்ளதயிலமதுகொண்டபேர்கள்
வளிவிறந்தசித்தரடா ஆதியாமே. க௲சு

ஆமிந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைதான்கொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வணக்குமிருத்தும்பாரு
ஓமிந்தத்தயிலமிதுவார்க்குங்கிட்டு
முறுதியுள்ளசித்தனென்றால்பிலக்கும்பாரு
வாமிந்தச்சாத்திரந்தான்கிடைத்தபேர்க்கு
மறுபிறவியில்லைமகத்தானசித்தன்
சோமிந்துதரித்தசிவன்சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளியாகத்தானே. ()

தோற்றமெய்தல்

வெளியாகத்தோணுதற்குக்கருவைக்கேளாய்
வேதரிந்தநூல்களெல்லாமவிளைந்துபாரு
ஒழியாதஆசையெல்லாமொழித்துப்போடு
ஊடுருவச்சுழிமுனையையூணிப்பாரு

வழியோடேகற்பமுண்ணவகையைப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்குவகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறுதற்சூத்திட்சைபாரு
ஜெகஜாலக்கூத்தெல்லாஞ்சேரப்போகவே. ௧௮௮

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்களொன்றுமில்லைப்
பூரணத்தினூல்போலேசொல்லாதொன்றும்
நோக்கானகொங்கணர்சொல்கடைக்காண்டத்தில்
நுணுக்கங்களதிகமுண்டுகண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலுமந்நூலும்போல்
வகைவிபரமாணதொன்றும்விளங்கவில்லை
தூக்கான தூக்கெல்லாஞ்சொல்லிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமடாசுருதிச்சொல்லே. ௧௮௯

நூல்மகத்துவம்

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டேயேறவேணுஞ்
சன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச்சூட்டலாகா
பருதிகண்டபனிபோலேவினைகள்நீங்கும்
பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைப்பகரவேண்டாம்
சுருதாமவிந்நூலையீய்ந்தாயானால்
கயிலாயச்சித்தர்வந்துசபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுகொண்டுமனத்துள்ளவைத்து
உரத்துடனேவந்துவிடும்லையின்மீதே. ௧௯௦

மீதானமலைகளிலேயேறினாலும்
விருதாகுமிந் நூலைக் கைவிடாதே
வாதாரெருசித்தர்வந்துயெதிர்த்தாரானால்
மறவாமலிந் நூலையெடுத்துட்பேசு
ஓதாமல்வாய்பிதற்றியோகிவார்க
ளனைக்குத்தானெதிராருவுண்டோவென்று
ஆதாரமானதொருகருவெல்லாந்தா
னறைந்தகதனூற் பூரணநூலானலாமே ௧௬௧

குழிக்கல்லளவு

வாறானசுழிக்கல்லின்மார்க்கங்கேளாய்
மைந்தனே பிரம்மாவின் சிரசுபோலே
கூறானவகலமணிவிரல்முப்பத்தாம்
சொல்கையாம்கீளமணிவிரல்நால்பத்து
வீரானவுள்ளபதுதானேவிரலிரண்டு
வீதியிலேயாழமிதுவிரலிரண்டு
பேறான இருபுறமூக்குமாகும்
பெரிதானகுழியைத்தான்பேசுவேனே ௧௬௨

(குழிக்கல்லளவு-பிரட்டளவு-செபமாலைக்கணக்கு)

பேசுகிறேன்பதினாறங்குலமாம்நீளம
பெரிதானமுகவட்டமணிவிரல்நால்வீதி.
பாசுநேரிம்மிடியங்குலமபத்தாகு
மரவிடையுஞ்சிவலிங்கமானவாறும்

விசுகின்றபிரம்பதுநான்மொழியைந்தாகும்
வேதாந்தநீளமதுவிரல்பத்தொன்று
ஈசுரன்றன்வகுத்தருளுங்கணக்கிதப்பா
யேற்றசெபமாலை பதினாறுமுகமஞ்சே. கசஈ

சித்தர்வேடமறிக—யோகதண்டுப்பிரமாணம்

குண்டலப்பிரமாணம்—யோகவேட்டி.

அஞ்சாகுமாராகுமதிகமாகு
மணிவிரலால்யோகதண்டாறுமாகும்
யஞ்சாக்ஷரக்கவசகுண்டலந்தான்கேளு
பரியினுடசெம்பதிகம்பளிங்கதிகமாகும்
மஞ்சாடிபதினொன்றுபதினாறாகு
மக்களேயிருபுறமுமகிழ்ந்துகொள்ளு
நெஞ்சமறாகச்சாகிறயோகவெட்டி
நெடுநீளந்தொண்ணூற்றாறங்குலமாம்நேரே. கசச

கயிலாயவர்க்கம்—ஆசனம்—லிங்கம்—கோவணம

மணி—கைச்சவம்

நேராணவிதிறல்விரலேயாகும்
நிஷ்டைக்காசனம்புலியாசனமுமாகும்
கூறுனாரசலிங்கம்பூசையாகும்
கோவணந்தான்பூங்காவிக்கடங்கையிற்
சீரானரசக்குளிகைச்செபமாலைக்குச்
செகமதனில்கிடையாதுசெபம்விசேடம்

பேரானகைச்சரந்தான் உப்புமணியப்பா
பேசரியகயிலாயவற்கத்தோற்கே. ௱௬௫

வற்கத்தின் பெருமையறிதல்,

வற்கத்திலதிகமடா சிவயோகந்தான்
வணமையுள்ளமெய்ஞ்ஞானமார்க்கமரெண்டு
சொர்க்கத்தில்சொர்க்கமென்றபேர்பெறவுனக்குத்
தொல்லுலகில்மனிதரோடுறவுமுண்டோ
கர்த்திக்கக்கர்க்கமென்றகசடர்தங்கள்
கையிலேயேற்பதுதான்மிகவுங்கொஞ்சம்
மர்க்கத்திலாகவுன்னேவணங்கவேணும்
வணங்காமற்போனதென்ன வறிந்துகொள்வே. ()

சிவயோகம்—மெஞ்ஞானிமார்க்கம்.

அறிவானபேரின்பத்தடுத்தானுகி
லசைவையென்றதிட்டைபத்துமறிந்தானுகில்
குறியானசிவயோகங்குறித்துக்கண்டார்
கோமனையாம்பராபரையிருக்குளைத்தைக்கண்டார்
பிரியமல்சிவனுடையவொளியைக்கண்டார்
பேரானசிவயோகரிஷிமெஞ்ஞானி
நெறியானவிதர்க்கெல்லாமறிவேயாசா
நினைத்துமக்காளொருமனதாய்நிலைத்திடடே. ()

யோகத்துக்கதிகாரி,

நிலைத்திடவொன்றலுமநிலைக்கமாட்டான்
நீநிலகில்கோடியிலேயொருவனப்பா

கலைத்திடவொன்றாலுங்கலைக்கப்போகா
சனத்தகலமுள்ளதொருராசிசேர்ந்தோர்
மலைத்திடவொன்றாலுமலைப்பாறோதான்
வச்சிரம்போலறிவுடையமக்காள்மக்காள்
உலைத்திடவொண்ணபுத்தியுலகிலுள்ளோ
ரோகோகோவொருகோடிவுலுத்தகாணோர்.

கற்பி பொய்வேடர் நிலை.

காணுவேன்வாதமென்பார்யோகமென்பார்
கற்பமுண்ணப்போறனென்பா ருண்டேனென்பார்
பூணுவேன்றீட்சைபத்தும்பெற்றேனென்பார்
பூரணநூல்பாராதபுலையரப்பா
தாணுவாய்நின்றபராஞ்சோதிகாணார்
சதாசிவன்றான்வந்தாப்போல்பூசைசெய்வார்
ஆணுவத்தாலலைந்துகெட்டமட்டைப்பேச்சை
யடுத்துநின்றுகேளாதேயகலப்போவே; ௱௯௬

சித்தர்மரபுளோர்க்குரைத்தல்.

போவென்றுசொன்னதுதானுரைமைந்தா
புகழ்பெரியசித்தருடமரபுள்ளோரைக்
கூடென்றுதர்க்கமிடுமூலசமான்பர்
கூட்டமதைவிட்டேவிடுகுன்றிலேறு
தேவென்றுசித்தருடன்சேரவேணுஞ்
செப்புவார்வேதாந்தந்திறந்துசொல்வார்

ஆமென்றலலையாதேகற்பங்கொள்ளாய்
அப்பனேயோகமுற்றாலதீகப்பேரே. ௨௱

பேறறிதல்.

பேறென்றுசொல்வதுதான்ஞானப்பேறு
பேசரியவேதாந்தம்பெற்றபேறு
நூறென்றுபூரணநூல்பார்த்தபேர்கள்
நுண்மையென்றுஞ்சிவயோகத்திருந்தபேறு
மாறென்றகாயசித்தியானபேறு
மகத்தானதீக்ஷைவிதியறிந்தபேறு
ஆறென்றவமுர்தமதையுண்டபேறு
யோகோகோகெவுனசித்தியுறுதிப்பேறே. ௨௱௧

வயிராக்கியம்பூணல்-ஆக்கைநிலையாமை.

உறுதியாமித்தனைக்குங்கருவேதென்று
ஊக்கமாமனமல்லோவிதற்குமூலம்
பொறுதியாங்குணம்வந்துசார்ந்தானால்
பூலோகமாய்கையெல்லாம்விட்டதாற்
சுருதியாமனமுருகிநிராசையால்
சொல்லொண்ணுந்தப்பாதுசித்தியாச்சு
விறுதாவிலலைந்தலைந்துஞானம்பார்த்தால்
யோற்றமாம்பேர்மேல்விழுந்துபோமே, ௨௱௨

பெரியோர்பெருமை

வீழ்ந்திருந்துபோகின்றபேரோயல்லால்
மெஞ்ஞானம்வந்தவர்கள்காரப்பா

சூழ்ந்திருந்தவண்டமெல்லாஞ்சோதித்தாக்கால்
சுகுர்தவான்கோடியிலேயொன்றுகாணும்
வாழ்ந்திருந்தவுலகத்தேயிருந்தாலுந்தான்
மானிடரிலொருவனடாவறியப்போகா
தாழ்ந்திருந்தகன்மையுற்றப்பெரியோர்போலத்
தாரணியிலேயிருப்பார்பெரியோர்தானே உ௱௩

சமயக்கோள்.

தானென்றகலைக்கியானமறிந்ததென்ன
கற்மமொடுமாயையுற்றால்தவறிப்போகும்
ஊனென்றவிராசையுற்றுமாயகைபோக்கி
மனமுருகிப்பூரணத்திலன்புசேர்ந்து
கோனென்றுயிருந்தவற்குயித்தனையுமெய்துங்
குவலையத்திலறுசமயக்குருடாகேட்டார்
தேனென்றசிவபூசைசத்திபூசை
தெரிந்தவனேசிவயோகிசித்தனாமே, உ௱௪

இந்நூலின்தொகைக்கியன்றநூலின்பெயர்,

ஆமென்றசித்தருக்குமிந்நூல்வேறு
மப்பனேபூசையிருநூறும்வேணும்
தாமென்றதீக்ஷையிருநூறும்வேணும்
சாதகமாய்ஞானத்திருநூறும்வேணும்
ஏமென்றவாதமிருநூறுவேணும்
இயல்பான்கொங்கணருஞ்ஞூறும்வேணும்
வாமென்றசார்வுக்குச்சட்டநாதா
வைத்தாரேவெளியாகவாதந்தானே, உ௱௫

கல்வியொழுக்கம்,

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதநூலும்
வேதாந்தியானுக்காலடக்கம்வேணுங்
களியாகவுலகத்தேகருணைச்சொன்னால்
கழுதையவன்கரையேறமாட்டான்போபோ
சுளிவாகமனதுள்ளேயடக்கமானால்
சுருதியாஞ்சித்திக்குஞ்சித்தனாவான்
தெளிவாகப்பேசுவதார்சித்தர்பேசார்
திறப்பதார்செடமழிந்தஞானிதானே. உ௱௪

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்னஇரண்டுமொன்று
கலைமறியாமாடுகெடான்வெவ்வேறென்பார்
பானமென்னவமுர்தமென்னஇரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிகடானசுத்தமென்பார்
மானமென்னஈனமென்னரவிமதியென்ன
வையமென்னவானமென்னஆண்பெண்ணென்ன
தானமென்னவுலகமென்னசாதியென்ன
கருதிப்பாரொன்றுக்குக்காணுங்காணே உ௱௫

அறம்பலன்-பவபலன்-சிவயோகம்,

பூசைபலன்,

காணுகின்றகர்மமதுசெய்வானாகில்
காசினியிலவனுக்காமலம்பிறக்குமாகும்
தோணவேடாவத்தைச்செய்வானாகில்
சொன்னவர்க்கமல்லாட்டஞ்சுத்தத்தார்க்காம்

ஊனைவேசியயோகஞ்செய்வாளுகி
ஓயிரதுதான்மோக்ஷமெய்துமுண்மையுண்மை
பூணைவேபூசைசெய்தால்சிவத்துக்காகும்
பூசையென்னமனங்கனிந்தால்புகழுமாச்சே, ()

அன்பிலார்ஞானக்குறி,

ஆச்சப்பாகனிவல்லோபூரணஞ்சா
லாசார மனமுருகவருமைமெத்த
காச்சப்பாநின்றதொருகன்னெஞ்சக்கும்
காயசித்திஞானசித்திகடினமாகும்,
பூச்சப்பாஞானிகடான்பூலோகத்தில்
பூரணமேமெய்யமென்பான்பூசையென்பான்
பேச்சப்பாமெத்தவுந்தான்படித்துச்சொல்வான்
பேசாமல்மனமுருகப்பெரியமாட்டே, உாகூ

உலகாதியந்தமுடிவறிதல்,

பெருமையென்னவற்றிவன்னகீர்த்தியென்ன
பேச்சென்னமகிழ்ச்சியென்னபிரிக்கவென்ன
அருமையென்னசுகமென்னகோவிற்குலமென்ன
அதீதமென்ன அரகரசிவாயமென்ன
உரிமையென்னவுறவென்னசங்கம்பமென்ன
வுலுத்தமென்னசென்னகற்பமென்ன
கருமையென்னசெம்மையென்னகலவியென்ன
காசினியில்நரகமென்னசொர்க்கமென்ன, உாய

என்னவேகுருவென்ன சீடனென்ன
இயல்பென்னவியல்புகெட்டுப்போனதென்ன
வன்னமிருஞ்சாதியென்ன நீச்சமென்ன
மாய்கையென்னகற்பமென்ன அறிவதென்ன
பொன்னென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாததாயென்னபிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே
மூர்த்தியென்று முத்தியென்று மிரண்டுஞ்சொல்வார்
முக்கியமென்பார் சிலதெல்லமூடர்மூடர்
ஆர்த்தியென்றபூரணந்தானல்லாதுண்டோ
யதிற்பிறந்ததைந்துவகை யல்லாதுண்டோ
கீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தரானார்
கிலேசமில்லாஞானியென்று சிலபேரானார்
தீர்த்தியென்றரிஷியோடு முனிவரானார்
சிவயோகியென்றதிருநாமந்தானே உ௰உ

ஒடுக்கமுணர்வரிதல்,

திருவுடையநாமமென்ன சிவயோகந்தான்
செகத்திலுள்ளோர் செய்வதொன்றுஞ்செம்மை
அறிவுடையதாயினுடைஆட்டுஆட்டு (யல்ல
ஆதியென்றசிவனுட்டுஐவராட்டு
கருவுடையோரறிந்துகொள்ளுமீதல்லாமல்
காசினியோர்சொல்வதிலேகதையொன்றில்லை

மருவுடையபூவிலிட வாசம்போல
மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமாளே. உயஅ

ஆதிவஸ்து-அநாதிவஸ்து.

மாளாமலாண்டிருந்தால்யோகியாச்சு
மார்க்கமெத்தப்படிதானே மெய்ஞ்ஞானிக்கும்
ஆளாமலாண்டிருப்பா ராணுந்தாயும்
ஆதிவஸ்துஅநாதிவஸ்துரெண்டுந்தானும்
கேளாமற்கேட்டிருப்பார் நடனவோசை
கிரிகையென்றமனமங்கே புக்கிப்போகும்
வாளானவாழ்வுசிவ யோகவாழ்க்கை
மற்றதெல்லாமாய்கையென்ற வாழ்க்கையாமே ()

நூலின்தொகை வகையின்பம்.

ஆமிந்தநூற்றுப் பதினாறுக்கு
ளடக்கிவைத்த பொருளெல்லாம் வெளியாச்சொன்னேன்
ஆமிந்தவுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டி
லுலகத்திற்சித்ததிக மூண்டாய்ப்போச்சு
தாமிந்தசூத்திரத்தைக் கெணியாதீந்தால்
தலைதெறித்துப்போகுமடாசத்தியஞ்சொன்னேன்
நாமிந்தப்படிசொன்ன யோகிக்கீய்வாய்
நலமானபூரணசூத்திரந்தான்முற்றே, உயய

அகஸ்தியர்பூரணசூத்திரம்.

முற்றிற்று.